

ŠIBENSKI LIST

POŠTARINA PLAĆENA
kod pošte 58000 Split
TISKANICA

KNJIŽNICA "Jura Šižgorić"

59000 ŠIBENIK

GLASI
GOD. XXXIII. IZDA
BROJ 1619

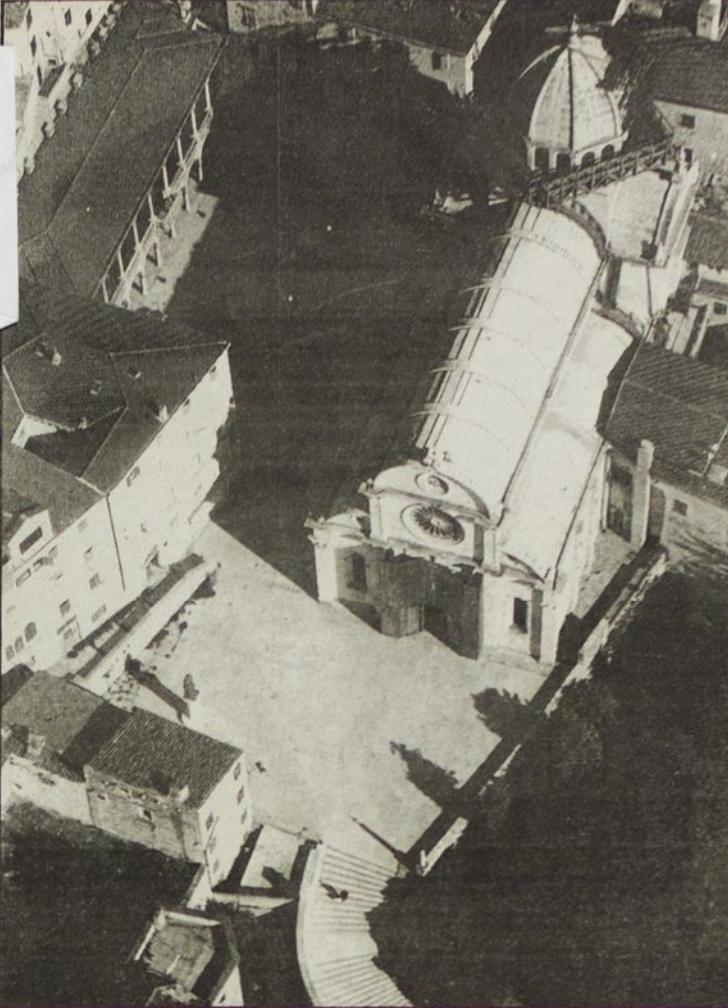
KAKO I KADA

ŠIBENIK KATEDRALA SV. JAKOVA

PRISTUP OBNOVI - KLJUČNO PITANJE

Odluku o tome kako će šibenska Katedrala biti obnovljena u vrlo skoro vrijeme donijet će kompetentni stručnjaci u suglasju s vlasnikom Katedrale Šibenskom biskupijom

Stranice 6. i 7.

CRNO-BIJELO
U KOLORU

UŽARENA GRADONAČELNIKOVANJA

Primjeri gradonačelnikovanja u gradovima na moru zorno pokazuju koliko je mjesto gradonačelnika više nego užareno i da su izloženi brojnim burama, koje neki nisu izdržali na nogama

Stranica 2.

RAZGOVOR

BLAŽ-MARKO SLAVICA, UPRAVITELJ TEHNIČKE

ISPOSTAVE HRVATSKIH CESTA I JEDAN OD VLASNIKA »IZGRADNJE« ŠIBENIK

MORALNO SAM ČIST!

Zadovoljni smo postignutim tijekom 1994. godine u području cestogradnje. Uz brojne, primarno mjesto tijekom ove godine zauzima rekonstrukcija ceste od Bilica do Tromilje. Vjerujem da će se razgovarati i o gradnji zrakoplovne luke Pokrovnik. Jedan sam od vlasnika »Izgradnje«. Postigao sam to legalnim putem, rezultatima svojeg rada i moralno sam posve čist! Ne čude me kuloarske priče, računao sam na njih. Ali, što se toga tice mirno spavam. Ostat ću i dalje u Hrvatskim cestama, a za »Izgradnju« imamo planove

Stranica 3.

POČETAK JE »MUŠKI!«

Ako se po jutru dan poznae, onda bi devedeset i peta za ovu županiju trebala biti »muška«, jer u desetoj minuti Novembra godine u šibenskoj Općoj bolnici je rodio se nakon niz godina prvi dječačić. Na svjetlu je donijela dvadeset devetogodišnja Sokolka Vladičić domaćica. Uz, dakako, presvetog muža Miljenka, kući i još dvije djevojčice i jednog dečkića. Da bi porođaj u redu pomogli su joj dr. Jozo Anić i primalja Zorica Radević. I eto, radio se sin težak tri i pol kilograma i u visini od 50 centimetar. Neka ova godina bude uistinu »muška«!

(Snimio: V. POLIĆ)

EKOLOŠKI INCIDENT ILI ...?

TKO JE »PROGUTAO« NAFTU?

Kako se moglo dogoditi da preko noći nestane 34 ili 26 tona »plave« naftne? Konkretnog odgovora još uvjek nema. Ali, nema ni naftne! Je li naftu »isprala kisa«? A, da je kojim slučajem nije »popapao« mrak s druge strane »plave« crte? Šesnaest dana poslije naftna mrlja nije, hvala Bogu, stigla do Guduće

Stranica 12.

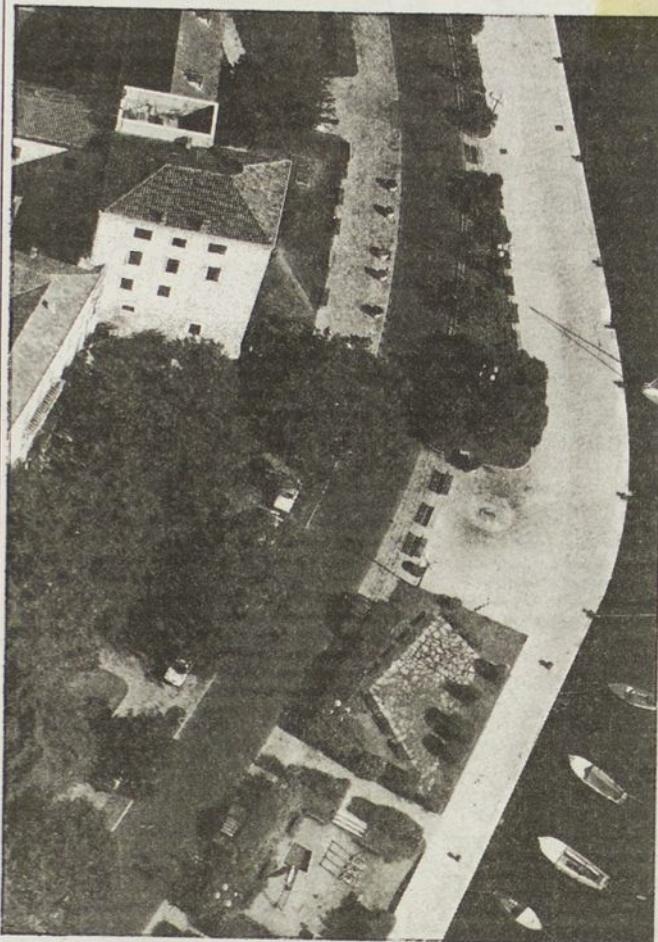
UŽARENA GRADONAČELNIKOVANJA

Ukoliko ne bude prijevremeni izbor, u što je teško vjerovati, premda nije ni nemoguće jer nikada se ne zna, izbori za Sabor bi trebali biti 1996. godine, izbori za predstavnička tijela lokalne samouprave početkom 1997., a nakon toga iste godine i predsjednički izbori. Dakle, svih izabrani, na svim razinama, nalaze se na polovici mandatnog razdoblja, vladajući i nevladajući, sa svime što je učinjeno ili propušteno. Ustvrditi da je predizborna kampanja već započela i nije toliko smisleno, budući u našim okvirima gledano praktički nije ni prestajala. To se najbolje vidi, preko HTV-a može pratiti cijelu hrvatsku javnost, na sjednicama Hrvatskog sabora, gdje se često oko ne toliko bitnih odluka poteže za zadnjim i što težim argumentima, kako bi se što uvjerljivije pokazala kako suprotnost strana (bilje pozicija ili opozicija) nije u pravu, da ne uporabimo neki teži izraz. Istodobno vode se ne manje teški "ratovi" na lokalnim razinama, koji nemaju opća hrvatska obilježja, ali su iz lokalne perspektive više nego zanimljivi. Tako odnedavno sjednice Gradskog vijeća Šibenika i Županijske skupštine izravno prenosi Radio Šibenik, a žestoke rasprave, bez obzira na stranačku pripadnost lokalnih parlamentaraca, gotovo da su postale pravilo. Otkud takva žestina?

Gradonačelnički paradoksi

Tumačiti ovu pojavu isključivo gladi za slobodnim političkim izražajem, zatomljavanim u doba socijalizma, bilo bi više nego jednostrano. Naime, u proteklih skoro pet godina, od uspostave demokratske Hrvatske, bilo je vremena da svih kažu što im je na srcu, a da o tomu prije nisu smjeli javno govoriti. Možda konkretnost problema uvjetuje veliku želju za rješavanjem postojećih teškoća, ali otkud onda "antiprotivnost", što nije rijedak slučaj upravo na razini lokalne samouprave. Čini se da su tu posebno zanimljive pozicije gradonačelnika, ljudi koji se po prirodi posla ne bi smjeli baviti visokim politikom nego praktičnim gradskim problemima. Tu su se žestoki okršaji ponajmanje mogli očekivati, jer grubo kazano kanalizacija ima istu funkciju za sve političke stranke i za sve gradane. Međutim,

CRNO-BIJELO U KOLORU

primjeri gradonačelnikovanja u gradovima na moru zorno pokazuju koliko je mjesto gradonačelnika više nego užareno i da su izloženi brojnim burama, koje neki nisu izdržali na nogama. Gradonačelnici su došli u pomoći paradoksalnu situaciju da su najviše upozoravali na konkretnu problemu koje treba rješavati, a da su istodobno često bili napadani baš zbog nerješavanja tih istih problema.

Pojednostavljeni prikazano to otprikljike izgleda ovako. Za gradonačelnika Rijeke Mirka Linića više smo čuli onda kada su mu počeli dolaziti pozivi na sud i to uglavnom zbog kleveta pojedinih javnih osoba riječkog područja. Linić to brani gradskim razlozima, odnosno da je krenuo u napad kako bi zaštitio interese Rijeke. To će morati dokazivati i na sudu, ali je nedovjedno da želi stići imidž gradonačelnika koji

čvrsto brani gradske interese u odnosu na neke "druge" koji o Rijeci ne vode dovoljno računa. Inače, Linić je SDP-ovac. U Zadru prvi gradonačelnik mr. Duško Kučina nije "preživio" ni polovinu mandata. Podnio je ostavku, nakon već javnog nesaglasnosti sa županom Prtenjačom. Sukob je bio unutar HDZ-ovski, ali se Kučina uporno protiv malim kompetencijama Grada Zadra u odnosu na Županiju zadarsko-kninsku. Navedno je s izborom novog gradonačelnika Božidar Božić taj spor zaglađen, ali je zato njegov izbor protekao bez dijela oporbenih vijećnika koji su demonstrativno napustili sjednicu Gradskog vijeća. Da bi se izabrao gradonačelnik Biograda bilo je potrebno nekoliko sjednica kako bi se stranke dogovorile oko prve ličnosti tog grada. U Trogiru HSLS-ov gradonačelnik je zamijenjen HDZ-ovim nakon što je dio vijećnika promijenio stranu, a u Metkoviću je gradonačelnik Ivo Margeta, HDZ-ovac, s kompletom vlašću, podnio ostavku zbog sukoba sa saborskim zastupnikom Lukom Bebićem, metkovskim kadrom u Zagrebu, također HDZ-ovcem. Sada je najnovije da se lijepo na piše ni gradonačelniku Splita mr. Nikoli Grabiću, HSLS-ovcu, na čiji rad ima primjedbu udruge koja ga je izabrala, a prema kuloarskim pričama priprema mu se smjena. Naravno, ni gradonačelniku Šibeniku protekli dvije godine nisu bile nimalo luke.

Šupukovi problemi

I u šibenskom Gradskom vijeću na dnevni red je došpjela točka o nepovjerenju gradonačelniku Antu Šupuku. Devet oporbenih glasova bilo je nedovoljno za smjenu, tako da je Šupuk dobio povjerenje, ali gotovo da nema Gradskog vijeća na kojem nema verbalnog rata između Šupuka i dijela oporbenih vijećnika. Uz to gradonačelnik Šibenika se nalazi u neobjavljenom ratu s većinom šibenskih novinara, od čega ponajmanje koristi ima on osobno. No, Šupukov najveći problem leži u brojnim teškoćama oko realiziranja izuzetno ambicioznih planova — od projektnog pristaništa, gradskog kolektora, industrijske zone na Podrimu. Uspjeva prirobiti verbalnu podršku, ali osim toga kao da tek pojedinci ozbiljno prihvataju gradonačelnike planove. Kao što Grabiću u Splitu

zamjeraju "prolongiranje iz mjeseca u mjesec početka rada", slično je i sa gradonačelnikom Šibenika. Drugim riječima, planovi su tu, a gradonačelnici su krivi što se ne provode. Međutim, je li sve baš tako crno-bijelo kao što na prvi pogled izgleda. Je li problem jedino u pobrojenim gradonačelnicima, unatoč tomu što je svaki u specifičnoj situaciji i što specifično djeluje, ili je posrijedi nešto drugo? Dolazi li vrijeme triježnje-nja?

Vrijeme političkog romantizmaiza nas

Očito je da pripadnost političkoj stranci nije presudna za kvalitetno gradonačelnikovanje. U Rijeci je gradonačelnik iz SDP-a, u Zadru iz HDZ-a, u Šibeniku iz HKDS-a, a u Splitu iz HSLS-a. Zajedničko im je, u manjoj ili većoj mjeri, nezadovoljstvo malim kompetencijama grada, kao što su im zajednički i napadi na njihove pozicije. Isto tako im je zajedničko i nasljeđe, odnosno nagnjani problemi socijalizma koji su ostavili izuzetno velikog traga na gradovima i koji se ne mogu riješiti potezom pera. Također, svi imaju velikih planova za svoje gradove, ambicija im ne nedostaje, ali su za sada uglavnom ostali na razini ideja i planova. Trenutno ih, u bitnome, razlikuje neizvjesnost uspjeha i njihovih gradonačelničkih sudjelova. Vjerojatno ih podjednako proganja pitanje što će ostati iz manda. Na to ćemo još pričekati, ali već je sada nedovjedno da je vrijeme političkog romantizma, kada se mislio velikom brzinom porješavati gradske probleme, iža nas. Nije čak problem u planovima. Vrijeme je da se shvati da se do kvalitetnijih promjena može doći jedino mukotrpnim i sustavnim radom, što ne ovisi jedino o osobama na gradonačelnika. Čisto sumnjam da bi Split smjenom Grabića dobio bitnije kvalitetnije gradonačelnika. U našoj realnosti čudovitci još gostuju jedino na malim i velikim ekranima. Nadati se je što skorijem svršetku rata, a onda će i hrvatskim gradonačelnicima srušiti ljepe dani. Do tada, kako stvari stope, više će se baviti preživljavanjem negoli poslovima koji ulaze u opis gradonačelnika rada u državama gdje Orkani nisu godinama padali na gradske ulice.

Ivana POLJIČAK

J ŽARIŠTU MILAN BI STARTAO OD NULE?

Približava se dan kada će se Republika Hrvatska definitivno izjasniti o ostanku ili odlasku UNPROFOR-a. Tri mjeseca su proletjela u hipu, a drugi problemi kao što je proračun, socijalne tenzije i uopće dnevne brige, na trenutak potisnute u drugi plan pitanje povratka okupiranih dijelova države. Božićni i novogodišnji blagdani koliko toliko su nas uveli u jedno drugo raspoređenje, ali za kratko. Već ovaj tjedan, zajedno sa surovom hladnoćom i burom, donose na površinu ono isto pitanje koje nas evo već četvrtu godinu muči i razdire — kada i kako ćemo se vratiti na svoje, hoćemo li već jednom ovu moru skinuti sa sebe.

Ma što mi mislim i činili nema normalnog tijeka življenja dok liježemo i ustajemo s istom morom. Koliko zlo i muku su nam pobunjenici nanijeli presijecanjem prometnih veza između sjevera i juga Hrvatske, najbolje osjećamo ovih dana kada uz udare orkanske bure slušamo izječeće o potpunom blokusu prometa između Karlobaga i Senja, preko Vratnika ili Oštarija. Nije triva ni bura niti snijeg, oni caruju

tamo gdje caruju, zato je hrvatski čovjek i koncentrirao prometnice tamo gdje Velebit i Dinara ostavise vrata za Dalmaciju.

Neće li prije isteka krajnjeg roka za početak reintegracije, što ga je postavio hrvatski državni Sabor, doći do deblokade i ovih prometnicica, makar i u dogovoru, a time i produžetka mandata UNPROFOR-a ili će blokada ostati a plavci oticiti?

Nitko u ovom trenutku ne može dati precizan odgovor, sve je to diplomatski uvijeno, kratko i nejasno, a zapravo neizvjesno. Ima elemenata, doduše vrlo malo za optimizam, ali daleko više onih drugih. Deblokada autosece Zagreb-Lipovac je pokus, neda, ali i ispit. Nadajmo se da prolaskom tisuća vozila ovuda cirkulira i civilizacija a s njome i otrežnjenje. To je međutim suviše mali prostor i preslab kontakt pobunjenika s normalnim uljudbenim načinom življenja. Stoga bi otvaranje željezničke pruge Zagreb-Knin-Split i njome paralelne ceste bio pravi pokus. Vjerojatno bi miris lujksuznih vagona međunarodnih vlakova, ljeputa i luksuza europskih automobilova i bogati

tovari šarenih šlepera, izvukli iz bunkera i skrovišta zarasle, neumije, u alkohol, strah i mržnju utopljene nesretnike.

Tko zna, možda nam se to samo čini, uostalom, zar ti nesretnici nisu upravo usred ljeta '90. u najvećem napunu i raskoši, prekinuli krvotok života između Zagreba i Europe i Mediterana.

Jedini argument, ako to uopće možemo argumentom zvati, da bi deblokada imala učinku, jest četverogodišnje gorko iskustvo, rata, bijede i izolacije. Nema sumnje, to i u službenim iskazima Išticiča čak i najmilantnije glave iz Knina, oni že izlazak iz mraka u civilizaciju, ali nikako te civilizacija ne smije biti pod imenom Hrvatska. To znači da su frustracije još uvek snažne, upravo kao i onda kada ih je psihijatar Rašković oštiro i priprema za pobunu.

Bilo kako bilo, dogovori i deblokade u oblasti takožvanog gospodarstva imaju pozitivne učinke, ali i jednu veliku opasnost. Ona naime podgrđujuju iluzije i stvaraju lažne zasluge kninskih voda pred tamošnjom sirotinjom, o tobožnjoj emancipaciji njihove države kao ravnopravne

ravnog partnera kojega će svijet prije ili kasnije priznati.

Ako je uopće moguće i zahvalno prognozirati daljnji razvoj događaja, možemo već sada vidjeti, da će pobunjenici manjim ustupcima, pod uvjetom da to ne ugrožava njihov "suverenitet" nastojati zadržati UNPROFOR i kupovati vrijeme. Očito je da ova dva čimbenika rade na njih. Da se razumijemo za njih radi sve što prije hrvatski suverenitet na ovim prostorima, bez obzira na to kolika je cijena.

I još nešto, veoma su znakoviti istupi zastupnika i dopredsjednika Sabora Milana Đukića u zadnje vrijeme. On naime pokušava u ime Srbije na neokupiranom dijelu Hrvatske, na vrlo perfidan način, utemeljiti raspravu o srpskom pitanju "na ledinu". On bi startao "od nule". Kao da se ništa nije dogodilo — referendum, proglašenje Republike Hrvatske, donošenje ustava i na koncu cijena za suverenitet kao i međunarodna priznanja za njega ništa ne znače. On vrlo mudro zaobilazi činjenice i tobože širokogrudno polazi od otvorenih mogućnosti za sve, bez ikakvih "prejudiciranja". On zapravo vidi samo ruševine bivše Jugoslavije na kojima bi

on gradio nešto što mudro ali i providno skriva. Hvala mu na takvoj "širokogrudnosti" ali očito na njezovim zemljovidima još nije ucrtana država pod imenom Republika Hrvatska, a pitanje je hoće li ikada i biti.

Ne bi ovo zasluživalo toliku pozornost da ne mireši mnogim međunarodnim čimbenicima i daje snažnu podršku onome što traže i oni iz Knina.

Poradi toga bi trebalo u svim pregovorima jasnije kategorizirati pojmove Srbija u Hrvatskoj, okupirana područja i područja s većinskim srpskim življem. Ovo posljednje i Đukić i Martić, pa i "supredsjedatelji" rado zaobilaze. Sve bi oni to u isti bubanj strplili i zavrtili pa što ispadne.

Jedini preduvjet za bilo kakvu a posebno za dugu ljubav, su čisti računi. Očito da uz pregovore i približavanje konačne odluke Sabora mnogi žele zamrsiti i zamagliti ono što je kristalno čisto. Opasniji su oni iz prikraka što u rukavicama čekaju priliku nego oni s oružjem, njihove vrijeme je prošlo, a oni će kakuju priliku, makar prema svome mišljenju.

Ivana BURIĆ

RAZGOVOR

**BLAŽ-MARKO SLAVICA, UPRAVITELJ TEHNIČKE ISPOSTAVE HRVATSKIH CESTA
I JEDAN OD VLASNIKA »IZGRADNJE« ŠIBENIK**

MORALNO SAM ČIST!

Premda javno poduzeće „Hrvatske ceste“ nema donesen plan i program izgradnje cesta za 1995. godinu, to nije spriječilo šibenske „cestare“ da donesu svoj plan razvoja cestogradnje na području županije tijekom ove godine. Hrvatske ceste svoj plan, na razini države, nisu mogle donijeti zbog otvorenih pitanja reorganizacije i finansiranja u toj oblasti. Bilo kako bilo, Tehnička ispostava Šibenik, svoj plan (prijeđlog) upućen na više adresa ima. Na prostoru Županije Šibenske u području cestogradnje, što je javnosti poznato, tijekom ovih ravnih godina učinjeno je više no što se itko nadao. Evo, krajem siječnja najavljuje se i otvaranje tako dugo čekane „ceste povratka“ od Pakova Sela do Miljevaca. Količko će od planiranog i željenog ući u plan razvoja „Hrvatskih cesta“, ovisi ponajviše o sredstvima kojima će to javno poduzeće raspolažati. Kako stvari stope, dozajemo, Šibenik i ova Županija bi, zbog vrlo lošeg i teškog stanja s cestama različitog značaja, trebala imati primat. Hoće li tako i biti? Primjerice, dionica magistralne ceste Šibenik–Drniš–Knin (?) tijekom ove godine trebala bi biti na prvom mjestu. Što o svemu kaže Blaž-Marko Slavica, upravitelj Tehničke ispostave „Hrvatskih cesta“ Šibenik. Upitali smo ga i o tome kako je i zašto „kupio“ šibensku „Izgradnju“. Odakle mu „lova“?

Postignutim rezultatima u cestogradnji zadovoljni

● Program Izgradnje cesta za 1995. godinu dosta je opsežan. Ima, ako tako mogu kazati, 21 stavku. Što je prioritetno?

— Ovaj naš Prijedlog programa za devedeset i petu je, uistinu, jedna nužnost i realnost. Ukoliko bismo uspjeli osigurati sredstva za tzv. prioritete, a to su rekonstrukcija magistralne ceste Šibenik–Drniš–Knin, dionica od Bilice do Tromilje u dužini od oko 6,5 kilometara, prometnicu kroz Luku, industrijsku cestu Bikarac–Podi, te nekoliko križanja, uz još nekoliko lokalnih ili tzv. prilaznih putova bili bismo zadovoljni. Posebno je značajno rješiti problem tzv. crnih točaka na našim prometnicama. Za to bi, držim, trebali biti zainteresirani i ostali poput Croatia osiguranja, pa bi se i oni s dijelom

sredstava u rješavanju tih problema trebali pojavit. Postavljanje mikroasfalta dokazalo je da se u tim rizičnim dijelovima ceste nikada nije dogodila prometna nesreća. U tom smislu, dakako u dogovorima s drugim subjektima vezanim uz cestovni promet, mislimo da sve te probleme moramo i možemo rješiti tijekom ove godine.

● Vratimo se malo na devedeset i četvrtu. Koliko ste Vi zadovoljni onim što je izgrađeno?

tak, ako ne i više godina, pod upitnikom za prometovanje, je — kako ste kazali prije službenog dijela razgovora — prva među prioritetima.

— U pravu ste. Ta cesta je u očajnom stanju i prije niz godina je na toj dionici trebalo ograničiti, čak, i promet. Na toj trasi treba hitno intervenirati i, stoga je, ona pod brojem jedan našega Prijedloga plana za devedeset i petu. Stanje na toj cesti je neodrživo i mis-

mogućnost da će ostati na svojim ognjištima.

● Tijekom ove godine najavljuje se i izgradnja zrakoplovne luke u Pokrovniku. Kakve su, prema Vašem mišljenju, realne šanse?

— Javnom raspravom je potvrđeno da je prostor u Pokrovniku „od Boga dat“ kao zračna luka. To bi, uvažavajući položaj, svima na prostoru Dalmacije, trebalo dobro doći kao prava zrakoplovna luka, s obzirom na turizam te svim ostalim djelatnostima. Da li će se nastaviti s izgradnjom te zrakoplovne luke tijekom ove godine, teško je reći. Ne bez razloga, s obzirom na to da ima investitora koji drži da smo i nadalje krizno područje. S druge strane ima onih

dionica „Izgradnje“ postanete jedan od većinskih vlasnika tog poduzeća?

— Čujte, ja sam jedan od ozbiljnijih dioničara, zajedno s mojim kolegom iz Zagreba ing. Zvonimirom Bilanom, koji ima svoje građevinsko poduzeće, te smo se odlučili na ulaganje kapitala u „Izgradnju“. Obojica smo iz iste „branše“. Ne shvaćam to kao izrazitu korist, osobnu, već držim da je u državi Hrvatskoj potrebno da ljudi koji umiju i znaju, ulože sva svoja sredstva i snage kako bismo zajedno išli u boljem. Koliko god je to opterećenje u financijskom smislu, mislim da bi čovjek od 55 godina, a to su moje godine, trebao dati najviše ako može. Time što sam suvlasnik „Izgradnje“ neću samo ja dobivati, dobivat će i oni što su u toj tvrtki. Svraha ulaska mojeg kapitala nije isključivo da ja dobijem. Mislio sam da u svemu dobit imaju svi ljudi koji su tamo zaposleni, da tu korist ima i grad, s namjerom da to poduzeće uistinu postane županijsko građevinsko poduzeće koje će moći pružati sve građevinske usluge. Kada sam ulazio u sve to, razmišljam sam i mislio kako će, u javnosti, biti malo neprijateljstvo. Međutim, neovisno o pričama, uočio sam da ljudi vjeruju u mene, moje iskustvo i zapravo nikakvih neugodnosti nisam imao.

Ništa nije nelegalno!

● Niste mi, još uvijek, dali konkretan odgovor na pitanje. Ili je to poslovna tajna?

— Čujte, moj prijatelj, ing. Zvonimir Bilan iz Zagreba i ja kupili smo 15 posto dionica od mirovinško-invalidskog, što je oko 800 tisuća DEM. To je jedan strašno povoljan kredit koji nas nije puno opteretio, a sve je to po jednom pravilu po kojem se ti krediti daju. Potom, uzeli smo 30 posto dionica od Fonda za privatizaciju u iznosu oko jedan i pol milijun DEM. Milijun maraka je bilo na burzi, preko stare devizne štednje, dakle — sasvim legalno, preko Zagrebačke burze. Za milijun maraka takvim putem se dobije trideset posto više, jer se radi o gotovom novcu. Trideset posto je, zapravo depozit stare štednje. To znači da u ovom trenutku, mi možemo govoriti o iznosu od milijun i pol DEM. Moj prijatelj je malo bogatiji od mene i kada se sve uzme u obzir, proizlazi da to i nije tako veliki iznos koji sam ja učinio u „Izgradnju“. Dakle, kupnjom dionica od ta dva fonda otkupili smo oko 45 posto vrijednosti poduzeća, a onda smo preostalih deset posto otkupili od malih dioničara. Tako smo došli do iznosa od 55 posto vrijednosti poduzeća. To je formula u kojoj nikakvih tajni nema. Sve je to čisto, moralno i čestito, iako sam znao što će se sve govoriti o tomu. Želim reći da u niti jednom dijelu nisam napravio bilo kakav „manevr“ ili nešto protuzakonito, jer poznam državnu klimu. Poznajem stanje u našem gradu i razmišljanja o promjenama. Ovo je, imajte na umu, sukob između staroga i novoga. Ljudi se na to moraju pripremati, i oni koji imaju novca i oni koji ga nemaju.

● Ostajete li i dalje upraviteljem Tehničke ispostave Hrvatskih cesta Šibenik ili ćete u „Izgradnju“?

— Ostajem i nadalje tu, jer mislim da upravo tu mogu najviše predonjeti ovoj Županiji. Zato ne želim biti vlasnik i menadžer u „Izgradnji“, jer držim da treba dati priliku mladim i sposobnim ljudima iz te oblasti. Osim toga, u Hrvatskoj je dosta ljudi koji imaju svoje privatne tvrtke, a ne dovode to u izravni odnos sa svojim radnim mjestom.

Razgovarala: Katarina RUDAN
(Snimio: Vilson POLIĆ)

I ovi dani šibenski cestari navože jalovinu na području Zagore

— Mislim da smo učinili dosta i da smo jedna od tehničkih ispostava „Hrvatskih cesta“ koja je učinila više od očekivanog. Moramo još rješiti problem lokalnih cesta na području Unešića i treba sve napore usmjeriti k tomu da se to, zbog pučanstva, koje je gotovo uz samu crtu bojišnice i k tomu zapostavljeno desetljećima, čim prije rješi.

● U Zagori je, rekoste, dosta toga riješeno. Očekujemo uskoro i otvaranje (službeno) ceste od Pakova Sela prema Miljevcima. Vidim, pod brojem jedan i vašem Prijedlogu programa izgradnje, modernizacije itd. »Hrvatskim cestama« stoji dionica magistralne ceste Šibenik–Drniš–Knin. Pod »A«, uvjetno govoreći, je rekonstrukcija i modernizacija dionice Bilice–Tromilje. Ta cesta, s obzirom na to da je već dese-

lim da tu treba hitno, gotovo „nove“ intervenirati. Za sve radeve koji se na toj magistralnoj dionici trebaju izvesti mi imamo urednu građevinsku dozvolu, projektnu dokumentaciju i kada se riješe imovinsko-pravni odnosi, mislim da treba odmah pristupiti rekonstrukciji te dionice. Ta dionica je, trenutno, najbitnija i ako mogu katalogi — najhitnija.

Tko je prvi?

● Ako je dionica magistralne ceste od Bilice do Tromilje, na mjestu broj jedan, što je na mjestu broj dva?

— Mi, kao „Hrvatske ceste“, a mislim i kao županija, dugujemo rješiti neke obećane stvari na širem području Unešića, još prije dvije godine. Tamošnji žitelji su zaslužili dobiti cestu, jer tada postoji

koji smatraju da treba ići dalje, jer se radi o dobroj investiciji. Ukoliko je turizam broj jedan za Hrvatsku, bez ovakvih uvjeta, te uopće, stvaranja sigurnih prometnih veza s Hrvatskom — turizma neće biti.

Bez pravih autocesta i željezničica, kao i pomorske povezanosti Hrvatske s drugim zemljama, te zračna, razvitka turizma, ako je on na ljestvici hrvatskih opredjeljenja broj jedan — neće biti. Osobno sam u problematici hrvatskih cesta već dugi niz godina i mislim da svaki budući razvoj Hrvatske, posebno Dalmacije ovisi o povezanih s drugim državama. Ukoliko se tijekom ove godine barem jedna kuna bude trošila u cestogradnji, mislim da će to biti prije svega u rekonstrukciji dionice od Šibenika do Tromilje, prema Drnišu i dalje. Ukoliko se bude išlo na gradnju zrakoplovne luke u Pokrovniku, graditi će se najprije staza duga 1200 metara, a kasnije će se ići na veće dužine poletnosletnih pisti.

Sve će ovisiti o sredstvima

● Sve će dakako, ovisiti o sredstvima. Jesam li u pravu?

— Ako je opredjeljenje naše Vlade, na prvom mjestu turizam, onda držim da bez stvaranja kvalitetnih prometnih uvjeta bilo cestovnih, zračnih, pomorskih, turizma neće biti. Prema tomu, ako imam novac, prije svega ga treba uložiti u infrastrukturu, a mislim da je na prvom mjestu cestogradnja. Mislim da Vlada RH o tomu vodi veliku brigu te da će, uz pomoć međunarodnih kredita, ustrajati na planu izgradnje hrvatskih prometnica, te da Šibenik i njegovo područje u svemu neće biti zaboravljeni.

● Moram Vas ovom prilikom upitati i o nečemu što nije vezano za ceste. Posve konkretno: odakle Vam toliko „lova“ da kupnjom

M. Slavica

Bože sačuvaj!

Traži se jedan kvalitetan i novi odnos u društvu. Ja sam tako uvijek razmišljam i, priznajem, ja sam te premjene spremno dočekao. U prošlosti sistem, priznajem, morao sam se snalaziti. Ovo je moj sistem, jer ja sam iz obitelji koja je uvijek bila orijentirana hrvatskim razmišljanjima, te slobodnom gospodarstvu. Iz bogate sam obitelji, koja je imala neke svoje dodatne djelatnosti.

● Hoćete reći da ste novac za kupnju „Izgradnji“ dionica zaradili? Da niste nikome ukrali?

Bože sačuvaj! Ja sam davno imao pokretne drobljice, prije trideset godina. Imao sam još neke dopunske radove i... tako. Sklon sam malo razmišljanju. Netko kaže trgovackom, a netko biznismenstvu. Tvrđim, neovisno o kojekakvim pričama, da sam moralno sasvim čist. No, držim da se moramo priviknuti na promjene, te da u tim promjenama moramo i sami sudjelovati. Osobno, prije svega mislim da se uštedjeti ne može štedjeti, već zaradivati. Iza mene je niz godina rada, ne samo u ovoj oblasti, već i privatno. Dakle, moja sredstva uložena u „Izgradnju“ imaju svoje pokriće.

KRONIKA

GORAN LOKAS, ŠEF ODSJEKA POLICIJE PU ŠIBENSKE

me pridonijeti smanjenju brzine, a vozači koji voze brzo ili vole brzu vožnju na svoje adrese zasigurno će primiti obavijesti o počinjenom prometu prekršaju.

— Osim tih uredaja, pri kontrolama se koriste i radaři. Kada vaši djelatnici zaustave vozača što je prekoračio brzinu i dokaže mu se da je napravio prekršaj, što je njihovo objašnjenje?

● Gotovo uvijek se radi o nekakvoj žurbi, zatim da nisu dobro ili nikako postavljeni prometni znakovi, dok u većini slučajeva priznaju svoju grešku.

— Što se dalje poduzima?

● Sve ovisi o kolikom je prekoračenju riječ, je li prekoračenje brzine u naseljenom ili nenaseljenom mjestu. Ako je riječ o manjem prekoračenju brzine, kazna se može naplatiti odmah, a za veća prekoračenja podnosimo zahtjev Sudu za prekršaje gdje je predviđeno i oduzimanje vozačke dozvole na 3 pa do 12 mjeseci.

— Neki od tih vozača imaju i dodatnu prometu poduku. Kako je organizirano?

● Za one vozače koji učestalo čine teže prekršaje u prometu, formiran je tim koji radi na evidentiranju, preven-

rom na to da su kazne relativno niske, prijedlog izmjena i dopuna Zakona o sigurnosti u prometu zasigurno će uskoru drugačije regulirati ovu problematiku (veće kazne), dat će kvalitetniji pristup cijelokupnim problemima u prometu a s tim u svezi pridonijet će smanjenju prometnih nesreća.

— U ukupnom broju prometnih nesreća tijekom 1994. godine svoj udio imaju i pješaci.

● Točno. U ukupnom broju prometnih nesreća — 30 su izazvali pješaci. Tijekom prošle godine provedeli smo nekoliko akcija u kojima je došlo do izražaja nepoznavanje prometnih propisa od strane pješaka, nerazvijena prometna kultura, prelazak ceste van obilježenog pješačkog prijelaza, prelazak kroz crveno svjetlo. I kod pješaka prometna policija ne ide uvijek na kažnjavanje nego koristimo mogućnost prometne poduke.

— Što je s prolaskom kroz crveno svjetlo kod vozača?

● Prolaz kroz crveno svjetlo na semaforu kod vozača takođe je zastupljeno i izazivač je prometnih nesreća, ali u daleko manjoj mjeri negoli prekoračenje brzine. Većina vozača prolazi kroz žuto svjetlo.

meta i ostale sudionike u prometu. Međutim, jednim vozilom „pauk“ nije moguće intervenirati na svim mjestima i podići sva vozila tijekom dana koja su nepropisno parkirana. Sve to stvara u gradu velike gužve, pogotovo što je veći dio gradskih ulica jednosmjeđan. Međutim, ovaj problem ne možemo riješiti sami bez suradnje gradskih i županijskih službi.

— Nedavno je u Zagrebu održan seminar o Nacionalnom programu sigurnosti cestovnog prometa. Što predviđa zapravo novi Nacionalni program?

● Uskoro se očekuje primjena novog Nacionalnog programa o sigurnosti u prometu, a prvi korak u provedbi programa bit će smanjenje brzine kretanja kroz naseljena mjesta, inače, poboljšanje stanja prometa, smanjenje broja prometnih nesreća i njihovih posljedica, uloga prometne policije u prometu, novi odnos komuniciranja prometnih policijaca sa sudionicima u prometu. Zato u narednom razdoblju morat ćešmo se svi zajedno založiti da se Nacionalni program provede i to tako da svatko obavija svoj dio posla, od prosvjetnih ustanova, policije, suradnje s gradskim i županijskim vlastima i svima oni-

• Podzupan Ivo Bašić izabran je za privremeni predsjednik Turističke zajednice Županije Šibenske na sjednici održanoj u petak 30. prosinca. Podzupan će tu dužnost obnašati dok ne bude imenovana osoba koja će biti zadužena za turizam, a time sukladno zakonu biti i predsjednik Turističke zajednice. Skupština je donesla usvojila Statut zajednice te izabrała članove Vijeća i Nadzorni odbor. Za predstavnika Županije u Hrvatskoj turističkoj zajednici takođe je izabran podzupan Ivo Bašić. Na osnivačkoj skupštini Berka Erak pročelnica Ureda za turizam izvještala je načinje o izradom prilogu turističke prizadežbe Županije Šibenske u ovoj godini. Planirano je da će se promidžba biti potrebno uložiti oko 700 tisuća njemačkih maraka. Čak 95 posto ih sredstava trebala bi osigurati Hrvatska turistička zajednica, a sve ostalo Turistička zajednica Županije Šibenske.

• Za novogodisnje blagданe u Šibeniku je iz francuskog grada Voirona stigao kamion s darovima. Riječ je o odjeći, obuci, igračkama koji su podijeljeni djeci u šibenskim dječjim vrtićima, jaslicama, te programom osovnica iz Društa i učenici ma Šibenskog Centra za odgoj i obrazovanje djece i mladiča.

• Odlukom Gradskog poglavara Šibenska poduzeće od ove godine ponovno plaćaju puni iznos komunalne naknade koja je polovicom prethodne godine bila umanjena za četvrt deset posto zbog teške gospodarske situacije izazvane ratom.

• U Skradinu bi u početku ove godine trebalo početi izgradnja kanalizacione mreže, kolektora za otpadne vode uz istodobno postavljanje podzemne elektro instalacije za izvedbeni projekt. Za sve te rade Poglavarstvo skradinske općine izdvojilo je tri milijuna njemačkih maraka, ocjenjujući ga prioritetskim u rješavanju komunalne infrastrukture. Nedjelko Dušić donošenik skradinske općine rekao je da ove plan obuhvaća i modernizaciju javne rasvjete koja je zbog rata potpuno devastirana, a koja je većim svojim dijelom sanirana u samom Skradinu. Plan predviđa i rješavanje jednog od gospodarskih problema, a to je održanje smeća na Žurčiću brdu.

• U Skradinu su se u utorki 3. siječnja sastali općinski članici i predstavnici županijskog udruženja HIDRE. Razpravljalo se o veoma lošoj međusobnoj suradnji koja bi, rečeno je, trebala biti i bolje. Skradinsko udruženje HIDRE još nije osnovano poduzeće za izradu i prodaju cipela, za što su prije nekoliko mjeseci stigli strojevi iz njemačkog grada Olchinga. Radi se o donaciji jedne humanitarne udruge iz Olchinga. Zapoznjenje u tom poduzeću našli su invalidi domovinskog rata s lakšim stupnjem invaliditeta, a kooperanti bi mogli biti i zainteresirane skradinske obitelji. Stručnu pomoć obvezalo se dati splitsko poduzeće „Dion“. Poduzeće mora biti utemeljeno što prije, a članovi Upravnog odbora bili bi istaknuto invalidi domovinskog rata.

• Zagrebačka banka — Pomočna banka Šibenik, uskoro će ponovno odobravati nemajenske kredite građanima. S odobravanjem takvih kredita banka počela je u srpnju prošle godine i do sada je odobrila oko 140 kredita u ukupnoj vrijednosti od oko 650 tisuća njemačkih maraka. Maksimalni iznos nemajenskog kredita, kojeg odobrava Zagrebačka — Pomočna banka u Šibeniku iznosi 5 tisuća njemačkih maraka. Uvjet je da korisnik kredita bude manje tri mjeseca stedišta te banke. Rok otplate nemajenskog kredita je pet godina uz dodjelu kamatu deset deset.

• Šibensko kazalište ove godine obilježilo je 125. obljetnicu svoga postojanja. Oblijetnica će biti obilježena od 24. do 30. siječnja ove godine. Povodom tog jubileja Centar za kulturu priređuje bogat dramski program. Osim programa očekuje se i nastup nekih zagrebačkih kazališta, a šibensko kazalište priprema novu predstavu Cincic i Marinco, redatelj Pere Mićić s Matom Gulinom i Borislom Dvornikom u glavnim ulogama. To je prva takva večer za Šibensko kazalište već četvrt godinu dočekujući s klijem u bravi.

• Pripremlila: Suzana BOJČIĆ

ŠTO DONOSI NACIONALNI PROGRAM O SIGURNOSTI U PROMETU

Uklanja li „pauk“ uvijek vozila koja isključivo ometaju promet i otežavaju prolaz pješacima? Često buduća od bivšeg restorana „Mornar“ do Ulice J. Miletice mogu biti sasvim „spokojni“. Fafarinke i živica pojediju po kolniku uz pločnik

ci prometnih nesreća te na prevenciji prekršajne problematike, pa se na temelju toga organizira prometna poduka. Vozači koju su se ogriješili o prometne propise i odazvali se našoj prometnoj poduci dali su pozitivan efekt. Za one koji se ne odazovu prometnoj poduci slijedi kazna, dok se vozači koji posluje prometne propise i ometaju prometnu nesreću. Zato, najbolje se pridržavati svjetlosnog prometnog znaka i sačekati prolaz bez obzira na žurbu.

— Dječatnici prometne policije gotovo svakodnevno imaju teškoće zbog nepravilnog parkiranja vozila. U tome im mnogo pomaže i vozilo „pauk“.

— Analizama koju smo nedavno uradili utvrdili smo koja su to mesta u gradu gdje se vozilo smije a gdje ne smije parkirati. Vozilo „pauk“ uvijek reagira tamu gdje parkirano vozilo ugrožava protok pro-

lo, pa stoga apeliram vozačima da se zaustave na žuto svjetlo, jer nikad se ne zna kako može reagirati vozač iz suprotog smjera, proći kroz crveno, što može izazvati prometnu nesreću. Zato, najbolje se pridržavati svjetlosnog prometnog znaka i sačekati prolaz bez obzira na žurbu.

— I možda na kraju Vaš apel i poruka vozačima i pješacima?

— Zaista bi bilo potrebno prilagoditi vožnju uvjetima na cesti, pridržavati se prometnih znakova, jer vožnja će trajati duže ali na cilj će zasigurno stići. Jedino tako moguće je sačuvati svoj a i tudi život.

Razgovarao: Vinko BULAT
(Snimio: V. POLIĆ)

U natoč brojnim apelima, kontroli i kaznama, djelatnici prometne policije PU Šibenske imali su i tijekom čitave protekle godine dosta posla. Istina, njihov posao ne vole mnogi, a poglavito oni koji ne mogu bez vratilom brzina i dobre kapljice.

— Pored mjera preventive koje provode djelatnici prometne policije, ističe GORAN LOKAS, Šef Odsjeka policije PU Šibenske, tijekom protekle godine dogodilo se 1625 prometnih nesreća, od čega 14 prometnih nesreća s poginulim osobama, 316 nesređa s ozlijedjenim osobama, dok je materijalna šteta evidentirana u 1322 nesreće. U prometnim nesređadama stradalje je ukupno 499 osoba, a od toga je 19 osoba smrtno stradalo, teško ozlijedjenih je bilo 169 osoba dok je 311 osoba zadobilo lakše ozljeđe, dodaje LOKAS.

— Analizirajući statističke pokazatelje za 1994. godinu, što je uzrok tako velikom broju prometnih nesreća?

● Najveći broj prometnih nesreća uzrokovani je nepoštivanjem prekršajne propise, pa se na temelju toga organizira prometna poduka. Vozila koju su se ogriješili o prometne propise i ometaju prometnu nesreću. Zato, najbolje se pridržavati svjetlosnog prometnog znaka i sačekati prolaz bez obzira na žurbu. Vozila, autobusa, a kod 206 prometnih nesreća. Što se tiče vozača koji su izazvali prometne nesreće na prvom mjestu su vozači osobnih automobilova, vozači teretnih motornih vozila, autobusa, a kod 30 prometnih nesreća kau uzrokjavaju vozači i pješaci. Učestalije su prometne nesreće za vrijeme vi-kenda ili blagdana.

— Rekli ste, prekoračenje

O DJECI OZBILJNO

Prim. mr. sc. EUGEN STOJNIĆ, SPECIJALIST-PEDIJATAR

SVAKI SPAŠENI DJEĆJI ŽIVOT NEMJERLJIV JE DOBITAK ZA HRVATSNU

Koliko je zaostalih eksplozivnih sredstava na ovim našim prostorima, teško je sa sigurnošću kazati. No, koliko je djece zbog njih dosad stradalno, brojke su uglavnom poznate i upozoravajuće. Ministarstvo prosvjete i športa i Republički zavod za školstvo organizirali su u Zagrebu krajem prosinca prošle godine stručni seminar o načinu sprečavanja ratnih ozljeda kod djece. Županiju Šibensku na tom je seminaru predstavljao dr. Eugen Stojnić.

— Riječ je zapravo o hrvatsko-norveškom projektu, što ga financira norveška vlada, a provodi se u organizaciji Zavoda za školstvo. U ime norveške vlade zastupnik i voditelj tog projekta je doktor Kopjar, Hrvat podrijetlom, koji radi u Ministarstvu zdravstva Norveške. Doktor Kopjar je zapravo inicijator cijele ideje, za koju je država Norveška odobnila potrebna sredstva. Za ostvarenje projekta predviđene su tri godine, a osnovni cilj je da se provede istraživanje broja ranjene djece na području Hrvatske, prema dobroj i spolnoj zastupljenosti, prema mjestu ranjavanja, vrstama i intenzitetu ranjavanja, stupnju invalidnosti... Primjereno tim istraživanjima, daljnji je cilj poduzimanje koraka kojima bi se sprečilo poslijeratno ranjavanje djece zaostalim neeksploziranim sredstvima. Ovaj se projekt dobro uklopio u intenciju Vlade Republike Hrvatske, koja je u svoj plan, osim materijalne, uključila socijalnu i drugu društvenu pomoć ranjenoj djeći i njihovim obiteljima, potom djeci bez jednog ili obe roditelje i djeci stradalnicima u bilo kojem obliku za vrijeme domovinskoga rata u Hrvatskoj. Svrha projekta je izrada metodologije, koja će biti upotrijebljena jednakom na razini čitave Hrvatske, sa svrhom da se, kao što rekoh, dječa spasu od svakog mogućeg daljnog ranjavanja.

● **Kakvi su podaci kojima se zasad raspolaze o broju djece ranjene u ratu i od ratnih posljedica?**

— Utvrđeno je, da je dosad u Hrvatskoj ranjeno 931 djece. Brojka je nepotpuna, no možemo reći, blizu je realne. To je oko 0,1 posto ukupne

Dr. E. Stojnić

oružja kod pojedinaca, po kućama, naš je narod naoružan, to nije tajna. A djece, dječa su znatiželjna, oružje im je dostupno, često se njime igraju, i u zadnjih je nekoliko mjeseci u Hrvatskoj bilo 4-5 ranjavanja djece upravo u igri s oružjem. I to s teškim posljedama, i teškom invalidnošću.

● **Što ste konkretno dogovorili u Zagrebu?**

— Pa čujte, bilo je razmišljanja da li da se ide na zaštitu djece u cijeloj Hrvatskoj ili samo na visoko rizična područja. Ja sam to komentirao, da se ne mogu dijeliti djece u ovom ili onom dijelu države, jer su sva hrvatska dječa izložena riziku. Oružje je dostupno i djetetu u Istri, i onom u Međimurju, sva su dječa u Hrvatskoj izložena riziku od ranjavanja. Ja sam bio pobornik ideje, koja je konačno i prihvjeta: ide se na široku populacijsku zaštitu djece u cijeloj Hrvatskoj, koja će posebno intenzivno biti u područjima koja su uz rub bojišnice i koja su dugo bila, ili još uvijek jesu, izložena ratnoj agresiji.

● **Podaci su poznati, makar uglavnom, strategija u globalu dogovarena, što je sljedeći korak?**

— Pa, upoznati stručnjake, ljudje koji su na bilo koji način uključeni u rad i zaštitu djece, prije svega prosvjetne radnike, koji bi trebali biti upravo ključna točka u provođenju programa predviđenih projektom o kojem razgovaramo. Program se počinje realizirati od početka ove godine i trajat će kontinuirano, koliko god bude potrebno. Nakon stabilizacije političke situacije u Hrvatskoj slijedi najprije mehaničko čišćenje svih područja na koja su padali neprijateljski projektili. Ali, istodobno će se provoditi i sve moguće akcije upoznavanja djece i njihovih roditelja s potencijalnim opasnostima koje prijete od razno-raznih vrsta oružja i oruđa. Takvu edukaciju, kazao sam,

moraju prije svega provoditi prosvjetni radnici i, jasno, stručnjaci koji znaju sve o takvim zaostalim eksplozivnim sredstvima. U cijelu je akciju neophodno da se uključi i HTV, i to u vidu svakodnevnog spotova koji će, emitirani u najgledanijim terminima, stalno upozoravati na postojeću opasnost. Naravno, očekujemo uključivanje i lokalnih radio i televizijskih stanica, novina, te svih društvenih organizacija koje su u posrednom ili neposrednom kontaktu s djećom. Svaki spašeno dijete opravdat će postojanje ove akcije, koja je nakon 2. svjetskog rata trajala godinama i godinama...

● **To Vas upravo želim pitati, da ovog trenutka prestanu sva neprijateljska djelovanja na području Hrvatske, koliko bi trajala akcija čišćenja i zaštite od neeksploziranih sredstava?**

— Ako se pozovem na već spomenuta iskustva iz prethodnog rata, i naša i drugih zemalja koje su bile u ratu, onda znamo da su se ranjavanja dogadala i deset, i petnaest, pa i dvadeset godina nakon završetka rata. Posebice, recimo, iskustva Izraela, koji je na tom području puno napravio, pokazuju da je za očekivanje da će ova akcija trajati najmanje deset godina, a vjerojatno i duže. Koliko god se teren bude čistio, uvijek postoji opasnost od zaostalih sredstava. Posebno su u tom pogledu opasna minsta polja, u kojima ni dan-danas nitko ne zna, gdje su postavljene mine, koliko ih ima, je li sve očišćeno... Kad krenu dječa u prirodu, naravno i odrasli, dugo, dugo će oni još nalaziti neeksplozirana sredstva iz rata.

● **Ovi su dana u Županiji Šibenskoj najavljeni sastanci sa svima koji u ovoj akciji mogu pomoći. Jer, brzo će doći proljeće, a priroda krije broj-**

ne opasnosti.

— Istina je, ne samo u našoj, nego i u svim ostalim županijama u Hrvatskoj kreće akcija po istoj, dogovorenoj metodi. Pozvat će se svi koji mogu priključiti uspjehu akcije, dogovoriti će se metodologije, nositelji pojedinih aktivnosti, utvrditi rokove. Početak je, dakle, ova godina, kraj je sada teško sagledati, no svi očekujemo rezultate, koji će prije svega biti korisni. Djeci poručujem da izbjegavaju kontakt s oružjem, da svoju znatiželju, koja je normalna, pokušaju zatomiti, da ne diraju sumnju sredstva na koja mogu naći već u svom susjedstvu, a posebno u prirodi, da o tomu odmah izvještate starje. Roditelje upozoravam i molim da obrate pažnju na ponašanje svoje djece, da posebno paze da im dječa ne dolaze u dodir s oružjem, da ga smjesti, ako ga već imaju, na mesta nedostupna dječi. Naravno, veoma je važna i osobna kućna poduka. Stalno treba ponavljati dječi da ne diraju sumnje predmete. Stalno i iznova, koliko god se to dječi moglo činiti dosadnim i nepotrebnim.

● **Da, svi smo pomalo počeli zaboravljati na rat, kao ne može nam se više ništa dogoditi.**

— Da, i to je najopasnije. A područje Županije Šibenske je specifično i zbog konfiguracije zemljišta. Područje je to s puno vrtaca, puno rupa, a duge su izloženo neprijateljskom djelovanju i, načelost, djelomično je još pod okupacijom. Bit će tu namjerno ostavljena masa eksplozivnih sredstava, sa svrhom da prouzrokuju što veći broj žrtava, bez obzira na to hoće li to biti dječji ili odrasle osobe. Čeka nas puno opasnosti i veliki, veliki posao. No, svaki spašeni dječi život nemjerljiv je dobitak za Hrvatsku.

Razgovarala:
Živana PODRUG

VRTIĆ »DOBRO JUTRO« OBILJEŽIO SVOJU PRVU OBLJETNICU RADA I POSTOJANJA

DOBRO JUTRO BOLJEM SUTRA

Odječji vrtić Šibenske, u razvoju koji djeluje pri Šibenskom gradskom vrtiću »Dobro jutro«, obilježio je krajem prošlog mjeseca svoju vrlo uspješnu obljetnicu rada i postojanja.

Tom svečanom dogadjaju bili su nažični pored djelatnika vrtića i Franjo Čeko, pročelnik Ureda za prosvjetu i kulturu, ravnatelj Šibenske bolnice dr. Ivan Matić, ravnatelj dječjeg vrtića Marko Paić, voditelj biskupijskog Caritasa don Slavko Mikelin te brojni drugi gosti i suradnici.

Osmero Šibenskih mentalno-retardiranih mališana koliko broji ovaj vrtić, smješteni su u velikim, lijepim, dobro opremljenim prostorijama koje ovakvoj djeci pružaju gotovo sve uvjete za kav-kav takav normalan rast i razvoj. Od ravnatelja vrtića Marka Paića saznaјemo da je ovo za sada prvi i jedini takav vrtić koji djeluje na području Županije Šibenske. Počelo se vrlo skromno kada je Paić, daleko od očiju javnosti, u najtežim ratnim vremenima i pod najtežim okolnostima. Potporu i pomoći za realizaciju ovog plana dobili smo od svih po malo, ali moram priznati, dodaо je Paić, ipak smo sve što je bilo potrebno napravili mi sami. Dječji vrtić se finansira iz državnog proračuna a radi

Ravnatelj vrtića Marko Paić izvješćuje nazočne uzvanike o djelovanju vrtića za hendikepiranu dječiju

Odgovateljica Maja Gulin u razgovoru i igri s mališanima vrtića »Dobro jutro«

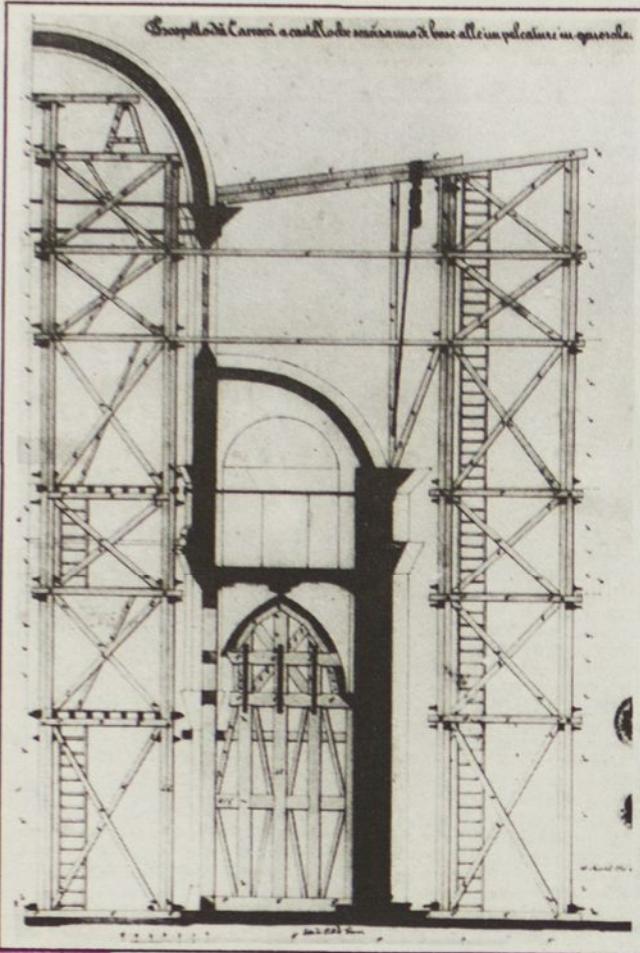
po programu Zavoda za školstvo Ministarstvo prosvjete za djecu s teškoćama u razvoju. Voditeljica odjela Silvana Mušan-Petković naglašila je da za djecu svakodnevno skrbie četiri osobe koje djeci pokušavaju uljepljati vrijeme provedeno u vrtiću. To su Nedja Čaleća-Car domaćica, medicinska sestra

Maja Karadžole, odgajateljica Maja Gulin i profesorica defektologije Silvana Mušan. Vrtić trenutačno zadovoljava potrebe tek malog broja hendikepirane djece, a prema riječima dr. Eugena Stojnića u Šibeniku bi trebalo uskoro ovakvim radom i tretmanom biti obuhvaćeno negdje oko 70 do 80 retardira-

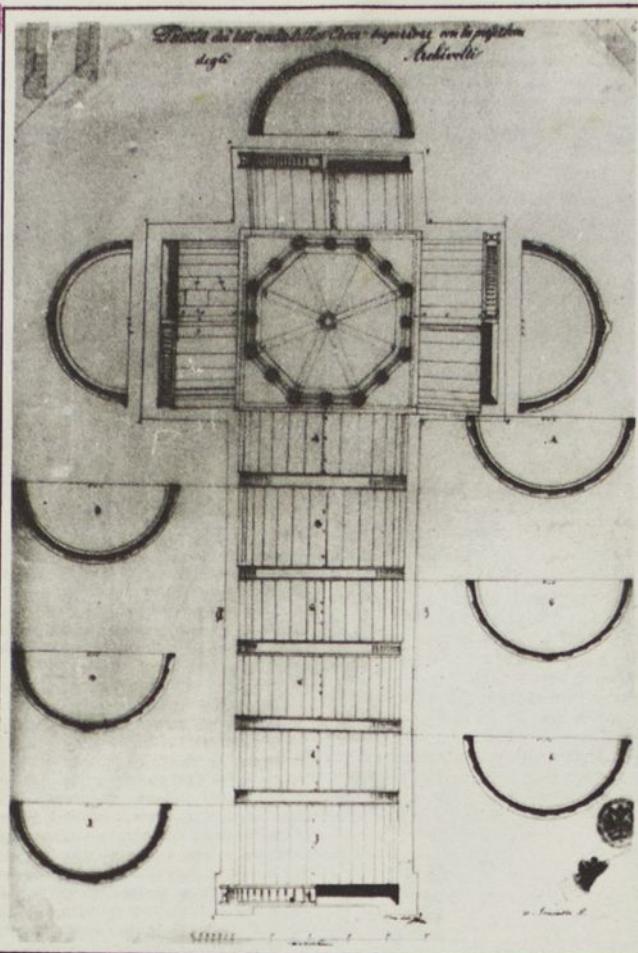
ne djece. Ravnatelj Šibenske bolnice dr. Ivan Matić, izvjestio je nazočne o problemu nedostatka liječnika, te kazao kako će bolnica uskoro poslati jednog liječnika na specijalizaciju za fizioterapiju koji će se nakon svog povratka isključivo baviti djećicom s teškoćama u razvoju. Najradosniju vijest izrekao je don Slavko Mikelin, voditelj biskupijskog Caritasa te kazao kako će njemački humanitarci preko Malteške viteške službe retardiranog Šibenskog dječi poslati kombi za prijevoz od doma do vrtića, a istodobno s tim i velikim paketom slatkini i dječjih igračaka. Odgajateljica Maja Gulin rekla nam je da se u ovom vrtiću radi i dobro i kvalitetno, te da se svakom djetetu ponašob poklanja maksimalna pozornost što, naravno, ovisi i o stupnju poremećenosti djeteta. »Što se tiče hrane i smještaja, moram kazati da naša djeca imaju sve što imaju i dječa u drugim vrtićima, a usudila bих se reći čak i bolje. Mo-

ram naglasiti da kod neke djece primjećujemo postupna poboljšanja u ponašanju i načinu uspostavljanja kontakta te usvajanja određenog plana i programa što nama predstavlja veliko zadovoljstvo i sreću.« Vrtić »Dobro jutro« je ustanova u kojoj su prije samo godinu dana svoje mjesto pod suncem dobila i hendikepirana dječja Županije Šibenske pa se nadamo da će za takvu djecu biti više razumijevanja i potpore ljudi i društva uopće. Vrtić »Dobro jutro« je pravi i za sada jedini primjer brige za poremećenu djecu, a vjerujete mi na riječ, rekla mi je Maja Gulin, ova bespomoćna, mala ljudska stvorenja zasluzuju puno, puno pažnje, nježnosti i razumijevanja. Nama ostaje samo nada da ovaj vrtić neće biti jedini te vrste na području naše Županije jer zaista ova djeca zaslžuju bolji život koji im je, načelost, od rođenja uskraćen.

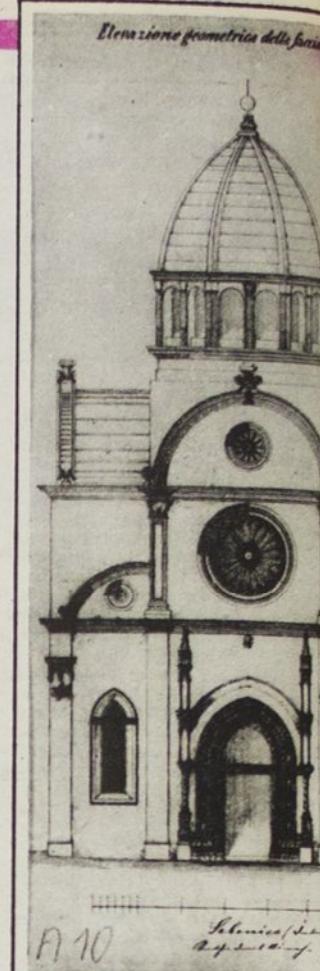
S. BOJIĆ
(Snimio: V. POLIĆ)

Projekt obnove iz 1845. (izradio P. Bioni)

Snimak nadzvodenja nad brodovima i transeptu (izradio P. Bioni 1845.)

Arhitektonski snimak zapadne fasade (izradio

KAKO I KADA OBNOVITI KUPOLU KATEDRALE SV. JAKOVA

U posljednje vrijeme često se čuju u javnosti, istina ne stručno, poglavito u Šibeniku, pribjedje na dužinu trajanja obnove oštećene kupole Katedrale Sv. Jakova u Šibeniku.

Svakako je za razumijevanje želja građana Šibenika da se radovi na kupoli završe u što kraćem roku, no ne može se razumjeti da se obnova forsira pod svaku cijenu čak i prije nego se prikupe sve potrebne ekspertize koje su, zbog izuzetnog značaja objekta, zatražene i od međunarodnih ekspertera. Naime, za obnovu Katedrale zainteresirala se Komisija za kulturnu i prirodnu baštiju Vijeća Europe na čelu s predsjednikom gospodinom J.M. Balleserom. Njihov doprinos obnovi bio bi ne samo u formiranju ekspertne grupe koja bi ponudila način obnove, već i finansijska pomoć za realizaciju obnove. Ekspertna grupa (Balleser, Fonquerne, Birrer, Croci) na Katedrali u Šibeniku bila je u veljači 1994. godine. Do danas nije stiglo njihovo stručno mišljenje što svakako odgovarači početak obnove kupole Katedrale.

Katedrala Sv. Jakova kao i sve europske katedrale ima problem odražavanja i obnove. Ono što šibensku katedralu izdvaja u ovom času je obnova graditeljskih elemenata Katedrale koji su oštećeni u ratnim događanjima 1991. godine.

Poznato je da je neprijateljska vojska prema Katedrali koju je označila kao strateški cilj 17. rujna 1991. godine uputila 4 minobacačka projektila koja su pala u njenoj neposrednoj blizini. Dvije mine su eksplodirale na katedralnom trgu što je imalo za posljedicu oštećenje kameana od šrapnela na sjevernom pročelju i dijelom na apsidalnoj strani. Na sreću nije oštećena kamenama plastika koja je bila zaštićena mjerama tehničke zaštite koja je neposredno prije toga postavljena.

Slijedećeg dana 18. rujna 1991. u tijeku napada na grad prema katedrali su upućeni projektili s broda koji se nalazio u šibenskom zaljevu. Koliko je projektila na Katedralu upućeno nije moguće znati no svačak je nekoliko njih ostavilo posljedice. Prema onome što se očevide

utvrdilo kupolu Katedrale je izravno pogodilo najmanje četiri projektila. Tri projektila su pogodila južno i jugozapadno polje kupole, jedan projektil je oštetio pilastar na tamburu kupole.

1. Oštećena na južnom polju

— Na petoj ploči, brojeno odozdo, uz rebro je oštećen brid na spolu s donjom pločom. Oštećenje je školjkasto dužine 6 cm i visine oko 1 cm.

— Na šestoj ploči probijena je rupa ovalnog oblika na gornjem rubu ploče na udaljenosti od 20 cm od rebra. Vanjski rubovi su oštri, a prema unutra se šire u formi krajnjeg stočca. Promjeri oštećenja su vanjske strane 46/34 cm, a s unutrašnje strane 90/60 cm. Od rupe se šire radijalne pukotine vidljive s unutrašnje strane. Najizrazitija je pukotina koja se vodoravno pruža prema reški između klesanaca u jugozapadnom rebru. S ploče je otpao Zub u dužini oko 185 cm, na dužini od 60 cm Zub je sa sobom povukao i dio ploče. Paralelno s donjim rubom vidljive su pukotine na vanjskoj i unutrašnjoj strani ploče u dužini oko 105 cm.

— Na sedmoj ploči oštećenoj istim projektilom s vanjske strane vidljiv je školjasti lom duljine 50 cm i visine 10 cm. S unutrašnje strane otpali su dijelovi ploče od donjeg do gornjeg ruba.

— Na osmoj ploči oštećenja su slična onima sa sedme. Kamen je raspucao i pojedini dijelovi su klimati. Izrazito velika pukotina pruža se prema reški između klesanaca u rebru. Mort između ploče i rebra je raspucao. S unutrašnje strane otpao je uslijed loma dio ploče. Na ovoj ploči je vidljivo još nekoliko pukotina.

2. Oštećenja na jugozapadnom polju

— Peta ploča odozdo ima vidljive dvije pukotine dužine oko 25 cm.

— Na vanjskoj strani šeste ploče došlo je do površinskih oštećenja. S unutrašnje strane uočava se školj-

kasti lom. Dio raspuklina u ploči je otpao dio će sam od sebe pasti.

— S vanjske strane se uočavaju oštećenja izazvana rasprskavanjem od sedmoj i osmoj ploči.

3. Oštećenja rebara

— Rebro kupole prema jugu oštećeno je izravnim pogotkom u sedmi segment brojeno odozdo. S vanjske strane je dio bloka raspukao i kamenje je otpalo. S unutrašnje strane uzduž cijelog bloka vidljive su pukotine. S unutrašnjosti blok je izmaknut za oko 5 cm prema zapadu.

— Na šestom klesancu je vidljiva poprečna pukotina.

— Osmi segment istog rebra ima oštećenja na dodiru s donjim blokom.

4. Oštećenja stupa na tamburu

— Središnji stup na jugoistočnoj strani tambura dobio je direktni pogodak. Dio stupa je odvaljen, a preostali se raspucao. U funkciji je prema procjeni svega 1/3 površine.

Opis konstrukcije kupole

Pristup obnovi kupole katedrale zahtijevao je dodatno znanje o konstrukciji kupole. Kupola koja se danas nalazi na Katedrali nije originalna, ona je rekonstruirana u 19. stoljeću na način da je u cijelosti bila demontirana. Budući da je u rekonstrukciji zamjenjen dio rebara i ploča na kupoli jasno je da je ponovljen izvorni konstruktivni sustav.

Kupola je osmerokutnog tlorisa s dužinom stranice u bazi oko 330 cm, i visinom od oko 600 cm od vijenca da baze akroterija. Kupola ima osam ploha i osam rebara.

Plohe su formirane od 13 kamenih ploča promjenjive debeline. Gornji rub ploče je debeo oko 10 cm, a donji oko 15 cm. Na donjem rubu formiran je Zub presjeka 40 x 45 mm koji pokriva donju ploču. Na taj način onemogućen je prodor vode na spojevima ploča. Ploče su u obliku izduženog šesterokuta čije su dvije duže stranice paralelne. Stranice susjedne najdužoj stranici na nju su okomite, a njihova dužina je oko po-

lovice širine ploče. Ploče na tjemenu kupole imaju formu trokuta.

Rebra su formirana od kamenih blokova peterokutnog poprečnog presjeka. Širina rebra se mijenja od oko 50 cm u peti do 38 cm u tjemenu kupole. Visina rebra je konstantna i iznosi 55 cm. Gornje plohe rebara su u nagibu od približno 22.5 stupnjeva. Reške u rebrima su otprije u polovicama ploča i obrnuto reške između ploča u polovicama segmenta rebra. Ploče ulaze u utor u rebru. Meduprostor u utoru, između ploča i rebra, zapunjeno je mjestično kamenim tašeljima klinastog oblika, a mjestimično punom operkom u cementnom mortu. U tjemenu kupole je zaglavni kamen na kojem je postavljen akroterij.

Jedan od mogućih načina montaže kupole je na način da su istodobno na tamburu postavljeni prvi red ploča i rebara, a da je nakon toga montaža teku neizmjenično. Da bi se sprječili medusobni tangencijalni i radikalni pomaci u utore su postavljeni kameni klinovi. Na taj je način osigurana prostorna stabilnost kupole. Opis konstrukcije kupole koji je ovdje iznesen izvaden je iz Predprojektne studije obnove Katedrale koju je izradio poduzeće D & Z iz Zadra. Za potpuno saznanje o konstrukciji nedostaju neki elementi koji se na kupoli ne daju vidjeti. Nažlost, o tome ništa ne govore opis rada iz polovice 19. stoljeća.

Naćela obnove kupole

Iz navedenih oštećenja vidljivo je da su pogodci u kupoli izazvali oštećenja koja, prema sudu stručnjaka za konstrukcije, nisu takove prirode da su drastično utjecala na statiku kupole. S tog razloga su rupe na kupoli preventivno pokrivene kako bi se omogućilo nesmetano funkcioniiranje Katedrale.

Radi utvrđivanja štete izradena je skela koja je omogućila pristup oštećenjima. Skela je drvena da ne bi hrda sa cijevi prijala kamen. Pregledom kupole s vanjske strane pokazalo se nužno izraditi kupolu i s unutrašnje strane da bi se kvalitetno utvrdila sva oštećenja. Unutrašnja skela je također postavljena.

Dilema je bila da li oštećenja zadovoljavaju očekivanja zadovoljavaju kupoli ili je ovo prilikom stanje konstrukcije oštećeno. Takoder bi se već počeo na kupoli Katedrale tražiti za sve potrebne resurse na komanim dijelovima.

Iz tog razloga je izradio predstavu koja je poslužila daljnja promišljanja o kupoli tako i cijeloj Katedrali. Način na koji su navedene radnje, napraviti radi sanacije i utvrđivanja stanja konstrukcije predstavlja je ispitivanje kojim je provedeo Restauratorski tijekom višegodišnjeg razdoblja.

Osnovna dilema kada je došlo do sanacije kupole je da se kupola sačuva ili je potrebno demontirati i zamijeniti s sintetičkim kamenom.

Dilema nije razjašnjeno obilaska ekspertne grupe koja je boravila u Šibeniku u veljači 1994. godine. Uvjek stiglo je nihov predlog, ali nije bio dovoljno precizan. Ujedno je razlikujući jedan od drugog. Jedni su smatrali da je kupola može sanirati krov kroz kamen, drugi su smatrali da kupoli trebaju oštećene ploče od kojih su vidljiva oštećenja a pukotine.

Jedna i druga metoda je prednost i nedostatak.

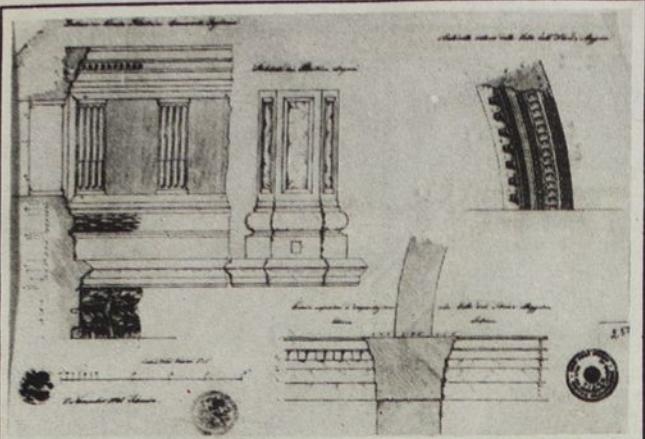
Krpanje rupe na kupoli na kamenu montažu kupole i relativno stvarno za realizaciju pitanje je li to metoda na jednom od najvećih graditeljstva u Evropi. Tačka metoda ima i druge prednosti i nedostatke.

Izmjena oštećenih podrazumijeva demontažu i postavljanje novih ploča koje su opisane konstrukcijom.

1952.-1990.

1955.
godina

»JOŠ 28 SELA ŽELJNO OČEKUJE ELEKTRIČNO SVJETLO«

Arhitektonski snimak kamene plastike u unutrašnjosti Katedrale (izradio P. Bioni) 1845.

proizlazi da se ploče jedino na taj način mogu zamijeniti. Nedostatak toj metodi je izuzetno zahtjevan rad i veliki trošak. Osim tog velika je opasnost kod demontiranja moguća dodatna oštećenja ploče koje su u rekonstrukciji kupole u polovici 19. stoljeća stavljanе u utore i povezane porculanskim cementom. Prednost te metode je u tome što bi se mogle zamijeniti sve oštećene ploče i rebra. Kada je riječ o demontaži kupole poznato je da je kupola već bila demontirana. Oštećenja na kupoli su se pojavila i ranije od 19. stoljeća o čemu svjedoči natpis na zapadnoj strani podnožja tambara:

A.D. 1797

DON. DOMCO. MILETA.

REVISOR. DLA. FABRICA

Radovi obavjeni 1797. godine ni-

di o lomu kamenih elemenata kupole nasilnim putem.

Osim ova dva iznesena načelna prijedloga sanacije pojavio se i treći koji nudi nešto između radikalnog zahvata demontaže i krpanja. Ovo bismo promišljano mogli nazvati zanatskim budući da preferira kamenoklesarsko umijeće. Iako još nije detaljnije razrađeno ovim pristupom obnovi bi se pokušala izvršiti zamjena oštećenih ploča bez rastavljanja kupole i to na način da se oštećenom rebru od ploča koje se namjeravaju promijeniti do tjemena kupole skine kapa i oslobode utori. Nakon zamjene oštećenih ploča vrati se kapa rebra koje bi u tom segmentu bilo iz dva dijela. Ovaj prijedlog nije do kraja razrađen te ga valja uzeti kao jedan od mogućih prilikom utvrđiva-

PODLISTAK

U

kliko se 1954. godina u urbanom rastu/razvoju Šibenika može obilježiti kako godi na regulacijskim planovima u kojima se dalekosežno skrajala budućnost Šibenika, onda je 1955. godina manjih realizacija i suočavanja s velikim problemima gradskog svakodnevice. Unatoč tomu, optimizam, makar najčešće okolo obećanog i neutemeljenog u realnosti, »narodnoj vlasti« nije nedostajalo. Nakon izrade regulacijskih planova, posebno mjesto u gospodarenju gradskim prostorom, naravno koliko je ondašnja vlast dopuštala, trebao je dobiti »Projektbiro Plan«, utemeljen u rujnu 1954. godine. »Plan«, čitamo u »Šibenskom listu«, »ima zadatak da projektira i koordinira pod stručnim vodstvom ostvarivanje regulacijskog plana kroz osnovne linije u razvoju grada«. Čime se bavio »Plan« sredinom 1955. godine, u vrijeme dok je rukovodilec inženjer-projektnik bio Ivan Viličić? »U posljednje vrijeme«, čitamo nadalje, »rad projektnog biroa 'Plan' usredotočen je na izradu projekata novoreguliranog gradskog predjela Draga i društveno poslovne reprezentativnog centra. Za taj predjel sada se izgraduju projekti za zgradu sindikalnog doma i zgradu Narodnog odbora gradske općine Šibenik. Te dvije zgrade situirane su jedna nasuprot drugoj u novoprojektiranoj ulici, koja veže trg pred zgradom Narodne banke i novoprojektirani trg u Dragi. Tim zgradama bit će uemjerenja nova reprezentativna ulica, kojom će doći do izrajeva kontura regulacijskog plana. Nadalje u projektnom birou 'Plan' dovršava se projekt stambenog bloka zgrada, koji se u potezu nove jadranske ceste nastavlja uz zgradu Narodne banke, a preko sadašnje zgrade 'preparandije' koja će se rušiti. Bez obzira na to što je veliki dio projektne dokumentacije pedesetih godina ostao u steri utopiskog veliki bi dobitak za urbani povijest Šibenika, od drugog svjetskog rata na ovam, bio kada bi netko na sustavnu način uspio prikupiti i prikazati sve relevantne projektnje radevine nastale u »Projektnom birou Plan«. Nai-mre, relevantna povijest nije samo kronologija zbijanja, nego i kronologija raznih promišljanja, bez obzira na realizaciju, što u potpunosti vrijedi i za prostor. Nešto slično monografiji što ju je o arhitektu Haroldu Biliniću, o njegovom radu u Šibeniku, nedavno objavio mr. Ivo Špirjan, bilo bi dobrodošlo i u svezi s projektnim birom

industrijalizacija, pa su nove količine kilovata bile mjerene kao najpozdraniji pokazatelji socijalističkog razvoja, pri čemu se ostale negativne posljedice gotovo nisu ni bježile.

Veliči problem je predstavljala elektrifikacija selo. Tipičan je nalog iz »Sibenskog lista« toga vremena: »Još 28 sela željno očekuje električno svjetlo«. Ili, o elektrifikaciji Tribunja: »Dobrovoljnim radom, koji je obavijen velikim pozdravovanjem i uz pomoć narodne vlasti mještani su uspjeli da u ne-puna četiri mjeseca uvedu električno svjetlo u svoje selo i da sagrade modernu uljaru«.

U samom Šibeniku problem je postojao na dvije razine: prvo, nemogućnost da se svi zainteresirani odmah priključe u elektrosustav i drugo, redukcije električne energije.

Nova zgrada Elektropoduzeća

U travnju 1955. godine - obvezuju se građanstvo da su kanclerije Električnog pogona presele u našu novu zgradu u Ulici Ivie Loile Ribara«, gde se danas nalaze. No to nisu bile jedine obavijesti Elektropoduzeća koje su upućivane stanovništvu Šibenika. »Da bi se novi stambeni blok na Baldekinu mogao opskrbljivati električnom energijom, Električno poduzeće prilazi izgradnji nove trafostanice na Baldekinu, blizu montažnih zgrada valjaonice.« Obavijest iz ožujka iste godine: »Pomanjkanjem potrebnih kapaciteta lokalnih trafostanica i mreža ovo poduzeće ubuduće neće izdavati dozvole novih priključaka na svoju mrežu. Dozvole priključaka se neće izdavati sve do izgradnje novih trafostanica s novim i pojačanim razdobljnim mrezama. (...) Naše redukcije odnosno zabrane o upotrebi tehničkih trošila, tj. peći za grijanje i pegla ostaju i dalje punovažno na snazi.« Biležimo i naslov u kolovozu: »Redukcija električne struje nije nes ni ovog ljeta poštedjela«, a bolje stanje nije ni u studenome: »ponovno zabrana električnog grijanja i pegljanja od 10 do 15 i 18 do 21 sat«.

Te godine u gradu je najviša građevina bila peterokatnica. »U predjelu Baldekin, s lijeve strane Opće bolnice, uskoro će biti završeni građevinski radovi na tri stambenih zgradama koje investira TLM (...) a pod krovom se nalazi i jedna peterokatnica, s 2 dvosobnih stanova, najviša poslje rata podignuta stambena zgrada u Šibeniku.«

Pojačan kapacitet telefonske centralne

U veljači je pojačan kapacitet telefonske centralne Šibenik za 200 brojeva više. Inače, Šibenik je automatsku telefonsku centralu dobio 1948. godine, a 1954. evidentirano je 300 pretplatnika, od čega 49 otpada na privatne osobe.

Na kraju, nešto i o kretanju broja stanovnika, zabilježeno krajem 1955. godine: »... prema najnovijim podacima, na teritoriju grada živi 20.040 stanovnika, sa stalnim boravištem. Ako ovome dodamo onih 2000 osoba, koje nemaju stalnog boravišta, onda proizlazi da u Šibeniku danas živi preko 22.000 ljudi. U odnosu na druge gradove u našoj zemlji postoji raslojnost u Šibeniku teča dosta spor. To u velikoj mjeri pridonosi nedostatku stambenog prostora, koji je problem ovde prilično akutan, iako je poslje rata izgrađen relativno velik broj stanova. Koliko doznačjemo, još uvek ima oko 1000 neriješenih mlobi za dodjelu stanova.« (Sljedeći nastavak: Most preko Kanala svetog Ante)

NO PITANJE

su riješili problem kupole. Iz dokumenta je poznato da su se neki radovi na kupoli poduzeli još i 1828. godine. Ovi radovi su se odnosili na sanaciju od prodora vode u unutrašnjost. Pukotine na kupoli su se zapunjale novim vezivom koje se sastojalo od živog vapna finog praha od stakla i cigle sve pomiješano s lamenim uljem. Rezultati ovog zahvata kupoli su više štetili nego koristili.

Prvi koji je shvatio da se nedostaci na kupoli ali i brodovima crkve mogu riješiti jedino na radikalniji način je Šibenski arhitekt Pavao Bioni. On je stoga 1843. godine započeo sa arhitektonskim snimanjem Katedrale i izradom projekta sanacije kupole i brodova. Nažalost, do naših dana se sačuvao samo manji dio dokumentacije koju je Bioni izradio.

Između 1843. i 1845. godine bili su poduzeti neki radovi na tambaru kupole o čemu govore sačuvani inicijali P.B. 1845.

Radove na obnovi kupole prema vlastitim projektima Pavao Bioni nije dočekao jer je umro u veljači 1848. godine a obnova kupole je započeta 1852. godine.

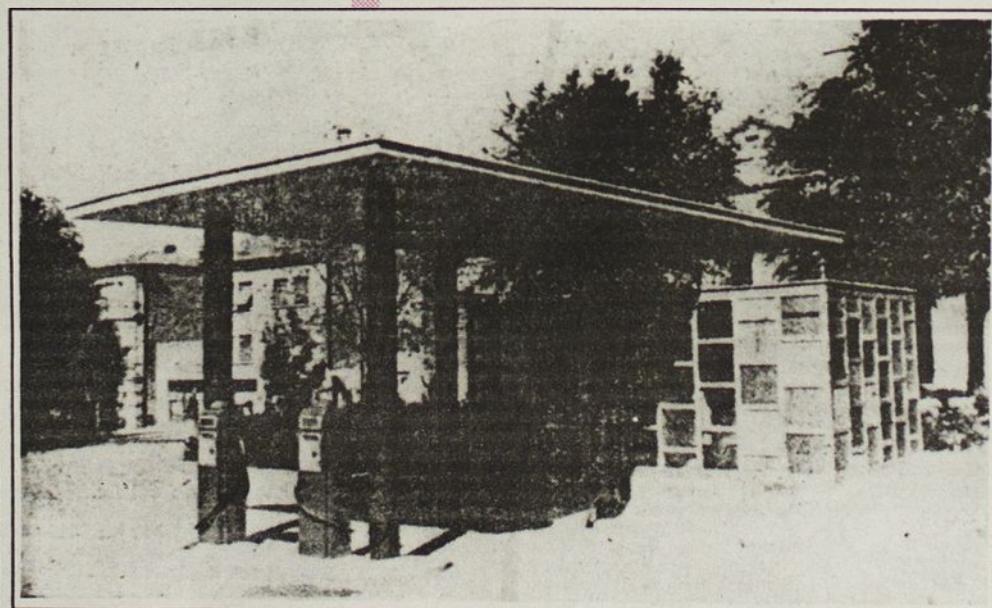
Razlog demontaže kupole je, kao što smo vidjeli, prošnjavanje. Prije rasklapanja kupole taj problem nije riješen. Radove na demontaži i ponovnom sklapanju kupole i brodova izveo je dr. Pietro Zen između 1852. i 1854. godine. Tada je na kupoli promijenjeno 16 ploča i 58 stopa vijenca. Ne navodi se izmjena dijelova rebara kupole koji su evidentno zamjenjeni. Kamen za obnovu katedrale prema tome i kupole vađen je iz lokalnog kamenoloma Dabar u blizini Šibenika.

Razlog radi kojih su ploče na kupoli zamjenjene je njihovo pucanje. Uzrok propadanju ploča može biti u kvaliteti izvadenog kamenja vadičnog iz preplitkog sloja u kamenolomu, te u obradi teškim čekićima umjesto upotrebe dlijeta i pile.

Ovim kratkim podsjećanjem na dosadašnje radove na kupoli stječe se slika kako su do naših dana problemi različito rješavani krpanjem ili i radikalno demontažom.

Uzroci propadanja Katedrale su dakkako sasvim drugačije prirode od današnjeg jer se u našem slučaju ra-

prof. Josip ČUZELA

Novoizgrađena benzinska crpka na Vranaškom

PRISJEĆANJA SNAGA BRONCE SA ZVONIKOM

Približavajući se, iz magle izranjala je crta rive i velika kuća s natpisom »GRAND HOTEL KRKA«! Potom karijole, nosači s brojem na kapi, i svi oni Božji ljudi, koji su što dovikivali onima u našem »Kosoru« dok je pristajao, te i mi što smo sumaglicom silazili na rivu s punim vrećama, konistrama zelja i zabranjenim dalmjanama vina. Kako se podizala magla, tako sam ulazio u ono što mi je obećavano najprije gradom, a nakon toga i gradom Šibenikom. Moram kazati, da nikako nisam volio onakav grad, kakvoga mi je htio pokazati jedan stariji klipan, kad mi je čvrsto stiskajući glavu među dlanovima, dignuo sa toliko, da su mi prsti jedvice dodirivali zemlju. Ovaj put, to je bilo posve što drugo. Pervoji, ulice, balkoni, velike kuće, krasti portuni, namrogdeni i zalizani ljudi sa fasciklama u ruci te s tintonom olovkom u džepiću jakete, pa ona mnoštva djece što su nezanimljivo prolazila. Jedan od njih, sa glamov poput šljive, odbrusio mi je: »...en ti mater i caču, gledaš me, ili san ti ručak pojai?«

Snažni ljudi smirena pogleda i rumena lica s brčinama, konji duplaši-medimurci s kopitom većom od moje glave, velike crkve, zvonici, te po kojim automobil s vanjskim trumbama, prolazili su hitno mono mene, poput sličica putujućeg kina. A tek one lepršave lacmanke, što su pahuljale Kalelargom, ostavljajući za sobom mirise poput američkih bonbona!

Oko jedne od kućica na »voltiče«, vječne hrpe poslaganih barila slanih srdela, a druge hrpe praznih dosoljavali su ljudi i žene po vrućini u tzvu koju ih psvoku. »Tko li će ih toliko pojesti?« — koprcalo se pitanje u mojoj sirotot duši.

Komoštore, suhe hobotnice, trinore, suhi gavuni, peke, smokve i crvene paprike u kolačima, sir, pujna, vino i mračina, »eve tko će po ništa«, izvukavalo se pred podnevom na pazaru.

I kasnije koji put valjalo mi je ondje poći po koju sitnicu za očevu radionicu, i sve tako dok nisam iz zagrebačke »Srednje tehničke« skrenuo u Šibenik za niti jednu cijelu školsku godinu na picavanje iz petog razreda i bijele zgrade Gimnazije. Mi daci-putnici, u očima nekih profesora bili smo samo daci-picaduri, svi osim odlika. A, posebice u zjenicama

one koja se miljenicama kao po pravilu obraćala na »dušo«.

Te godine, neki profesori nisu umirali, a hvala ti Bože živi su i danas, pa i oni u demokraciji mogu slobodno pročitati što im njihov picadur piše. I ja moram priznati da u ono doba nikome nije bilo lako sa mnom, pa ni samom meni. To i danas stoji zapisano u »Dnevniku« onoga razreda. Direktor Ivo Leković, potpisao mi je »Ukor pred isključenje«, samo zato jer me brodski konobar Miro udario na put parobrodom do Šibenika. A drugi dan i »Pohvalu«, koja se čitala po razredima, za vraćeni novac, koji sam na brodu našao Kati Sladoljevoj, onoga istoga jutra kad se Miro sa mnom potukao. No, ja čuo pohvalu nisam, jer me tog jutra nije bilo u školi!

U međuvremenu, ma koliko se trudio nisam nalazio odgovora pitanju: što je razlog, da taj grad u mijelu dvaju europskih nacionalnih parkova, sa svojim svecima na utvrdama starih europskih zemljovida, sa »Zlatinskim koraljima« koji su krasili raskošne grude stare Europe, i nakon što je ta ista Europa pozobala i zadnje zrno »zatonske ranke«, pa sa »Krapanskom spužvom« obrisala skupocene žardnjare — kako se moglo dogoditi da je grad zamalo požderao sve iz svojega tijela, osim svoje hrvatske duše?

U danu seoske duše, vazda mi je titrao strah, da mi gradu ne zavijori zastava u formi paletice Alu-ingotiča, zavijenih ljubičastom sumaglicom fosfata i ferolegura! Nakon što je ona sa čekićem u gradu, i sa srpsom ostala pod zemljicom Donjega polja!

I tako bih nabrojao sve ono što se sa mnom događalo, nakon svih mojih odlazaka

i uspomena na Šibenik, nakon tisuću i pet stotina dana provedenih u srcu aluminijске industrije pokojne Jugoslavije u Ražinama, gdje mi umjesto krv u žilama nije pulsirao tekući aluminij, a niti u srcu skosao onaj uguršak u ingotima.

Moj grad doživljavao sam, kao ono kad platiš kartu na ringispulu, pa ti je istodobno sve gore i dolje u akceleraciji, ali i ne baš onako, kako mi ga je Maksim htio prikazati, kad mi je zamalo glavu izgubio.

No ipak ima jedna konstanta. Od prvog gradskog jutra u sumaglici, preko Martinskog s batelantom Mutom, Slavkom i pinicom — do zadnjega autobusa, do Doca, Tihе, Viče i Ačima, te do galaksije noćnih uzdaha na Jadrani, pa sve do ovih dana. To su oni mlađi, što su u šetnji, zauštavljajući se, jedan drugome uporno nešto tihodokazivali, a zvali su ih, »neki Šibenski studenti«. Pred podnevom, ako smo ranije obavili ono što nas je dovelo, odlazio sam gledati brončanog dječaka sa zmijom u ruci, kojeg su iz usta, u dugim bojamara vrcale kapljice u fontanu dardina. A potom sam slušao gukanje grica visoko gore u krošnjama, dok je stari svećenik oko Tomaževa mrvicama hranio golubove.

U podne je zvono zvon! Ljudi su nestajali kojekuda, a mi moralni u »Vatavukovice« na gulaš. Moj grad se »kalštika« uvlačio u se, i nije bilo »ni za pedinara kvasa«.

Za blagdana sam slušao glazbu Šibenskih zvona. Ma gdje da sam kasnije putovao, nosio sam je u sebi, kao zaštitnu boju, djedovu priču i glas moje majke.

Pa molim te Grade, kad osjetiš snagu bronze sa svojim zvonima, izaberis samo jedan zvon — od mene Tebi!

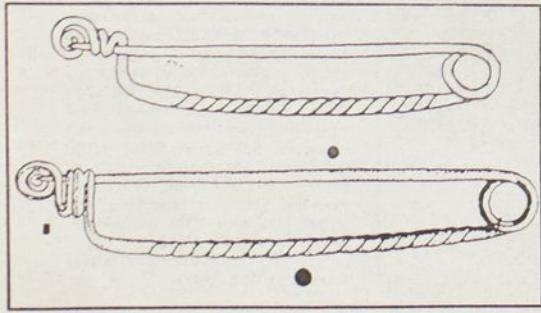
Mile BASTIĆ

U POVODU IZLOŽBE 500 GODINA DRNIŠA

GRADINE - MRTVE STRAŽE MINULIH VREMENA

Materijalna kultura jednog etnosa (naroda) sažima se u raznim dostignućima. Jedno od tih dostignuća su i naselja. Na ovom, a i na drugim prostorima Dalmata su živjeli u utvrđenim naseljima, obično na uzvišenjima koja se danas nazivaju gradovima. Jedan dio tih naselja svoje koriđene vuče iz pretpovijesti, do povijesnih vremena, a neka čuvaju kontinuitet do danas. Zemljopisni smještaj određivao je najveći dijelom rasprostranjenost i gustoću takvih naselja.

Sustavno istraživanje gradina na drniškom području do sada nije provedeno. Većina podataka o njihovu karakteru izvlači se iz arheoloških rekognosciranja. Ipak i na osnovi takvih rezultata moguće je donositi i određene zaključke.

Jama Podumci (fibula u obliku violinskog gudala) — kasna bronca

Gradine su većinom smještene nad arealom kraških polja. Nalaze se na uzvisinama koja te polja okružuju, gdje se pogled prostire nad većim dijelom područja. Većinom se naslanjaju na glavni brdski lanac. Taj je dio obično prirodno i najslabiji za obranu i kao takav najbolje je učvršćen. Koristila se je i prirodna zaštićenost, kao npr. strminama ili usjecima zbog lakše obrane fortificiranih naselja. Arhitektura koju zatečeno na gradinama odlikuje se različitostima, u prvom redu tlocrtom. U većini slučajeva tlocrt prati konfiguraciju terena. Oblici gradina su različiti — najčešće kružni ili izduženi. Tehnike izrade obrambenih zidova najčešće su suhozid i nasip. Dolaskom Rimljana počinje se koristiti žbuka kao vezivno sred-

stvo. Ona nam je jedan od najvažnijih elemenata u vremensko datiraju objekata.

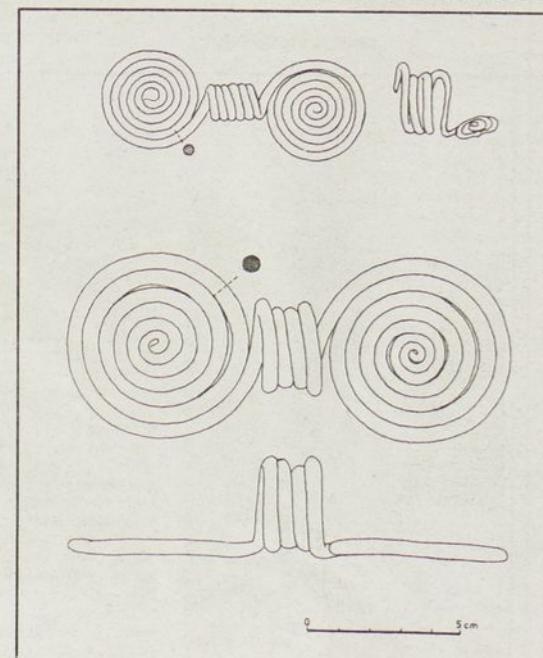
Na zapadnom dijelu delmatskoga područja nalazio je se utvrđeni grad PROMONA, koja je odigrala posebnu ulogu na ovim prostorima osobito u vrijeme sukoba Delmata i Luburna, te u ratnim operacijama koje je vodio Oktavijan August 35/34. godine prije Krista. Problem njenje ubikacije oduvijek je bio u centru znanstvenih razmatranja. Pokušalo se je tražiti na raznim mjestima oko današnje planine Promine (po čemu je i planina dobila ime) i Drniša. Don Frane Bulić pokušao ju je smjestiti na položaju »Gradina« kod sela Klanac pored Želježničke postaje u Tepljahu. Na tom položaju pronađeni su brojni natpisni te drugi kulturno-ški ostaci.

Dva km od prominskoga sela Lukar, smještena je gradina Šušelj, gdje se u srednjem vijeku nalazio istoimeni grad. Stjenovitu glavicu okružuje nasip koji je pretvoren u terasu. Zatvara prostor od oko 90 m duljine i 60 m širine. U sjeverozapadnom dijelu nalazi se manji zatvoreni okrugli prostor. Tu se pronašlo dosta gradinske keramike.

Istočno od sela Čuljane smještena je istoimena gradina. Nalazi se na kraškoj ploči, koja na sjevernoj strani završava strmim stijenama. Na toj zaravni podignuta su dva nasuta zida

duljine 100 i 120 m koji zatvaraju trokutasti prostor. Nasip je u temelju sačuvan u širini od oko 10 m, a visina zida iznosi

2-3 m. Suhozid je izrađen od krupnoga kamenja. Na zapadnoj strani sačuvan je ulaz u gradinu. Unutrašnjost gradine je ka-

Kasnobrončanodobne spone iz Kričaka

menita. Na platou gradine pronađeni su ostaci pretpovijesne i antičke keramike.

Pored sela Andabake također se nalazi jedna pretpovijesna gradina. Ostaci gradinskoga naselja na čijim se pristramcima i podnožju nalazio kasnije rimski grad Magnum, nalaze se na mjestu koje se danas naziva Balina Glavica, smještena u istočnom dijelu Petrova polja. Na tom se položaju najvjerojatnije nalazio i delmatski SINODION. Ova lokacija veoma dobro odgovara Apianovom prikazu događaja nakon što je Oktavijan August zauzeo Promonu. Sinodion se je pokušavalo ubicirati na raznim mjestima, ali svaki koji su se bavili njegovom ubikacijom stavljaju ga na potезu od Otvatica do Sinja, odnosno uz prastaru komunikaciju koja je povezivala današnje Petrovo polje sa sinjskim krajem. Na Balinoj Glavici, tj. na mjestu na kojem se je vjerovatno nalazio Sinodion pronađeno je pretpovijesnih ostataka, koji bi mogli govoriti u prilog njegovoj ubikaciji na ovom mjestu. Prema povijesnim izvorima postojala su dva Sinodija — stari i novi. Stari se je nalazio na vrhu gradine, a novi u podnožju na kojem je kasnije formiran municipij. Oba Sinodija spalio je Oktavijan u vojnom pohodu protiv Dalmata.

(Kraj u sljedećem broju)
Joško ZANINOVIC

ZIMSKE
SLIKE

SKRADINSKI PROZOR U SVIJET

Nekoliko kafića zamagljenih stakala u kojima ne treći glazba, trgovine s malo ljudi, marina bez brodova, djeca što čitaju »proglaš« skradinskoga nogometnoga kluba. Zaposleni ljudi u prolazu. To su fragmenti slike o Skradinu svakome namjerniku koji ovih prvih dana siječnja u nj prispje. Uz nju ide i ledena, olujna bura od koje se pjeni i rijeka Krka i koja tu skradinsku zimu čini još »zimskijom«.

Je li Skradin sišao s vrha medijskoga zanimanja nakon što je u domovinskoj ratu, stjecajem prijika, mjesecima bio u samoj žži zbivanja?

Gradnja famoznoga vodocrpljašta unutar NP Krka, Skradin je gotovo ostavila po strani. Blizina (sada mirne) bojišnice, kao da je postala obična stvar, a ni najnovija afera oko zagadeњa naftnom prostoru uz granicu Nacionalnoga parka u Skradinu kao da nije previše uzbudila duhove.

Nije li zbog svege toga Skradin utonuo u svoj specifičan zimski san? Nipošto! Nema u gradiću na Krki ni zimskoga ni onog, radnoga sna. Jedno od najteže stradalih područja Županije Šibenske, sukladno mogućnostima,

a čini se i preko njih, radi na svojoj obnovi. Poslije više mjeseci priprema i rada, nedavno je pod novi krov stavljena župna crkva Porodenja Blažene Djevice Marije, teško stradala od zločinačkoga četničkoga topništva. Nekoliko posebnih kamenih blokova za zamjenu oštećenoga kruništa i nosivoga pilastra donesen je s otoka Brača, a na restauraciju čekaju vrijedne slike u što će se uložiti 45.000 maraka. Radove na obnovi svetišta potaknuli su donatori iz Austrije i Italije, Ministarstvo za kulturu BiH i sam Župsko-opatiski ured u Skradinu. Sve će stajati više od 160.000 maraka.

Unutrašnjost crkve obišli smo s domarom ivom Karem, rođenim Rupljaninom koji već dvadesetak godina živi u Skradinu od kada je stalno uz svoju crkvu i župnika don Antu Lovrića-Caparina. Strahovit propuh kroz visoke prozore, još bez stakala uzdrmao nas je u pustome svetištu. »Stvari i materijala, inventara, ostašaka porušenog, još je posvuda, tumači nam Ivo. Puno još posta ima, ali glavno je da nam je crkva pod krovom. Rade se nove instalacije, a oslikavanje i dekoriranje zahtijevat će posebno pomjvirad stručnjaka.

Rat je u Skradinu uništilo mnogo toga. Rane su još vrlo uočljive, ali njegovi hrabri pučani žive i s time i u nastojanju da tih rana svakim danom bude što manje. Obnovljena je u potpunosti telefonska mreža u samome gradu, kao i u Bičinama, Dubravicama. U tijeku je gradnja novog vodoopskrbnog sustava dužine 8 kilometara od Skradina prema Bičinama i Dubravicama, s precrpnim postajom u Vukovića podima u Graovu. To je projekt Hrvatske vodoprovrede, a milijun i 900.000 maraka za prvu fazu osigurala je Hrvatska banka za obnovu. Posebne cijevi za taj vodovod isporučila je čuvena njemačka tvrtka »Tysen«.

U kući Jakova Sušića, rukovoditelja skradinske pošte, obitelj je nakon ručka gledala televiziju. I bio je to trenutak za poхvalu: »Pogledajte, kaže gospodin Jakov, kako su se djeca okupila oko televizora. To znači da imaju što gledati. A imaju zato što je sada odličan prijem signala na prvome i drugome programu. Dobili smo naime i monitorali novi repetitor. Kada se nabavi još jedan uređaj od 2000 maraka, odlično ćemo pratiti i treći program. Tako će Skradin nakon ratnih stradanja imati i svoj novi pogled u svijet«.

Akciju za TV repetitor pokrenuli su domovinski fond za obnovu grada Skradina »Pax et Bonum«, općinsko Poglavarstvo i novoutemeljeni Mjesni odbor. Svi raniji uređaji stradali su u ratu, a ljudi su se snazili svakojakim improvizacijama. Zahvaljujući ažurnosti stručnjaka HRTV — Odjela odašiljača i veza, novi su uređaji postavljeni o božićnim blagdanima.

Skradin je spomenikom kulture bio proglašen kada se radio na utemeljenju i Nacionalnoga parka Krka. Već tada su u staroj jezgri zabranjene gradnje i dogradnje obiteljskih kuća, a tako je ostalo i do danas. Ni nakon pet godina od donošenja Prostornog i Urbanističkog plana koji reguliraju urbani razvitak Skradina ti dokumenti nisu stupili na snagu niti su konačno usvojeni. Odružane su i dvije javne rasprave, predlagane dopune i izmjene planova, ali su restrikcije i dalje zapreka obnovi dijela graditeljskoga tkiva Skradina. Skradnjani s kojima smo o tome razgovarali negoduju. Jedni kažu kako će svoje kuće popravljati ili graditi nove tek kada se cijela općina osloboди od četnika. Drugi bi kreditima započeli adaptacije već sada. Oni to i čine, ali sve su to uobičajeni zahvati najnužnijih popravaka. Družčju i kvalitetniju gradnju, posebice novih kuća, prijeće propisi o spomeničkoj zaštiti Skradina. »Držimo, kažu u skradinskom Poglavarstvu da o toj činjenici Ministarstvo gra-

Život u stradalu području

Najstarija ulica Skradina i zaboravljena kaciga — dječja igračka

Pusta unutrašnjost župne crkve

diteljstva, uređenja prostora i stanovanja mora povesti računa i na nov način uređati zaštitu. Nužno je čim prije ljudima koji su dugo bili prognanici, i čije su kuće stradale omogućiti obnovu objekata na njihovim stoljetnim ognjištima i dopustiti im graditi nove kuće. Zbog zakonskih zapreka, naime ne mogu ishoditi gradevinsku dopusnicu, što je pravi apsurd.

Rješenje toga važnoga pitanja pre-sudno je i za obnovu turizma, što je za Skradin jedina mogućnost koja ima neke opipljivije izglede. Već su se protekle godine, usprkos smislenim četničkim incidentima u Prukljanu, u Skradin vratili nautičari pošta je za njih bila ot-

vorena marina ACI. Ove će godine, do proleća ACI uložiti nove napore da obnovi oštećenu i dijelom dotrajalu infrastrukturu najljepše od malih marina na Jadranu. Skradin će dotle pokušati organizirati drugu vrstu ponude, onu ugostiteljsku, sportsku, izletničku. U tu svrhu imaju služiti i nastojanja općinskih vlasti da sebi priskrbe preseljenje Uprave NP Krka u Skradin. O izgledima da se to i postigne, skradinski se općinski čelnici ne žele očitovati. Samo će pomalo lakonski naglasiti kako je »cijeli predmet u zakonskoj proceduri u vladinim i saborskim organima«.

Napisao i snimio:
Joško ČELAR

**IZMEDU
JUČER I SUTRA**

Tako to rade Lošinjani

U Lošinjskoj dvorani Bočat na izmaku minulog ljeta okupilo se više ljudi na vaganju ribe, koju su ulovili sudionici 35. novogodišnjeg kupa u podvodnom ribolovu, nego ne, recimo, makedonskoj utakmici Croatia — Šibenik ili prvoligaškom susretu Hajduk — Bellišće! Razlog: u punom smislu te parole Lošinjan već 35 godina guraju zajedno šport i turizam, i te kako koristeći se činjenicom da je njihovo novogodišnje natjecanje praktički jedino, koje se u to doba odražava u nešto zemljilje, te idejom da praćenje natjecanja i već spomenuto vaganje ulova može biti privlačno dio sedmednevne programa boravka inozemnih gostiju krajem prosinca na Lošinju.

I svi su upregnuti u ta novogodišnja športsko-turistička kola. Od gradonačelnika do simpatičnih barkarijela. Od hotelijera do športskih radnika. Svi se željom da uspiješno promoviraju Lošinj, Hrvatsku i natjecanja. I da — to valja kazati bez straha — što veći broj kuna i deviza ostane na otoku. Asocijacije na slične šibenske (ne)prilike dodatno su potencirali »šibenski Lošinjani« Željko Milković i Josip Kričić (op.p. sjedak li se branica lozovačkog Aluminija?), ali usporedbe su svejedno bile neminovne.

Što je ostao od zamisli nekadašnjeg gradonačelnika i športskog zanesenjaka Ing. Vinko Guberine da vesički hangar u Zatonu bude osnova zimskog športskog turizma? Još uvijek su bez odgovora pitanja talijanski tour-operatori, koji su nas na manifestaciji »Dalmacija-Kornati«, održanoj u Rimu prosto zatekli kombinacionim pitanja i tvrdnje: — Mi cemo vam dovesti goste i u siječnju, veljaci... samo kakve nam sadržaje nudite. Maškare, lov, šport...

Jesmo li mi, Šibeničani i građani Županije Šibenske uopće kadri održati tradicionalnu neku športsku manifestaciju, koja bi bila istodobno i promocija grada i šibenskog kraja u punom smislu te riječi?

ZVONE MORNAR, uvaženi kolega čudi se u svojoj kolumni u »Slobodnoj« zašto nitko nije kritizirao nagli odlazak Ivica Matkovića iz Šibenika i hrvatskog nogometnog. Očito, Mornar nije pročitao »Šibenski list«, a onom ranije napisanom, ipak imam nešto dodati.

Žašto Matković dira u nezascijeljenu ranu? Žašto govori o povratku u »europski Šibenik«? To mu zaista nije trebalo, jer takvih smo se praznih obećanja zaista nasišli. Od njegova »tate« Tomislava Ivića i našeg Dražena (op.p. neka mu je laka hrvatska zemlja). Uostalom, sve je bilo i sve se vrti oko novca. I sve su manje uvjerljiva emotivna objašnjenja poteca u profesionalnom športu. Zato bili željili da novi trener Ivica Šangulin glasno i jasno kaže »kako je prije svega željan dobrog uspjeha, te da vjeruje kako će na Šubićevcu biti i finansijski zadovoljen«. A u tom smislu njeni, igračima i klupskom vodstvu želim najveću sreću!

Ivo MIKULIĆIN

PRVOLIGAŠKI ŠPORTSKI VIKEND U ŠIBENIKU

Subota, 7. siječnja 1995.

Plava liga košarkašica:
10. kolo — Šibenik (17 sati): ŠIBENIK — DRAVA VISUAL (Osijek), sportska dvorana na Baldekinu

Vaterpolosko prvenstvo Hrvatske:

5. kolo — Šibenik (18 sati): SOLARIS — JUG (Dubrovnik), plivalište Solarisa

A-1 liga košarkaša — Jug:

14. kolo — Šibenik (20 sati): ŠIBENIK — CROATIA OSIGURANJE (Split), sportska dvorana na Baldekinu

ŠIBENSKI NOGOMETNI PRVOLIGAŠ EKSPRESNO RIJEŠIO PITANJE MATKOVIĆEVA NASLJEDNIKA

ŠANGULIN — MARETIĆ, NOVI DVOJAC NA KORMILU ŠIBENIKA!

I. Šangulin

Nekadašnji trener Šibenika Ivica Šangulin obnovio »staru ljubav« na Šubićevcu. »Poziv na Šubićevac velika je čast, Šibenik me je zadužio za sva vremena ● Željko Maretic bit će Šangulinov nasljednik... ● Sprema li Šibenik na proljeće novi »bodovni udar«

Ivica Šangulin novi je Matkovićev nasljednik na Šubićevcu. Željko Maretic, Matkovićev desno ruci, potvrđen je mandat pomoćnog pa će u '95. biti prvi Šangulinov suradnik. Novu kadrovsku križaljku na Šubićevcu kada je o struci riječ, uspješno je ispunio U.O. kluba na svojoj sjednici održanoj u utorak. Logični i očekivani potez vodstva šibenskog prvoligaša riješio je četverodnevnu neizvjesnost oko imena Matkovićevog nasljednika. Ustoličenjem Šangulina za prvog čovjeka struke obnovljena je »stara ljubav« Šibenika i Šangulina iz 1984 — 1986. kada je vrsni stručnjak (pod čijom se komandom do novijih dana šibenske nogometne povijesti igrao najbolji nogomet na Šubićevcu) vodio Šibencane. »Riječki« Biogradanin, šibenski zet, koji je kao igrač uspješno nosio dres »Šibenika«, »Dinama«, njemačke »Herthe« i »Rijeke«, a kao trener osim »Šibenika« vodio »Riječku« i »Zadru«, prvi radnji dan Šubićevcu imao je 5. siječnja, kada je sazvao prvu

proviziju igrača pred nastavak prvenstva. Željko Maretic čija će trenerska zvijezda tek zasjati punim sjajem oduševljeno se prihvatio novog-starog posla kojeg je tako dobro radio i u tandemu s Matkovićem. Uostalom Šangulin i Maretic nisu od jučer. Šangulin je 1984. u Mareticu otkrio rasnog centarfora a ovaj mu je zahvalio golovima. Dakle u dušu se poznaju, jednako misle i s velikom će željom pokušati na proljeće napraviti još jedan nogometni »bum«.

ŠL. Eto obnovljena je »stara ljubav« na Šubićevcu?

ŠANGULIN: Sa zadovoljstvom sam prihvatio poziv. U Šibeniku sam počeo igračku, a potom i treneršku karijeru. Šubićevac me zadužio. Ovaj poziv je čast, želim i mogu pomoći jer Šibenik je u srcu.

MARETIĆ: Kao igrač promjenio sam puno trenera. Nikada nisam igrao sporedne uloge, jer ne volim biti epizodist. Za Šangulinu me vežu prelijepje uspomene. Ukažao mi je povjerenje na mjestu

gdje me drugi nisu znali prepoznati. Uzvratio sam mu na najbolji način — golovima.

ŠL. Kakvo mišljenje Šangulin ima o desnoj ruci — Mareticu i obrnutu?

ŠANGULIN: On je strašan dečko! Preporučio sam ga nakon Šibenika, Croatiji iz Toronto, koju sam trenirao do prije 4 godine. Želim mu pomoći u trenerškoj karijeri. On to može. Ima ambicije, želju, strašan motiv, mlad je i stručan. Šibenik će biti samo stepenica u njegovoj uspješnoj trenerškoj karijeri. Vidim ga kao mog izravnog nasljednika.

MARETIĆ: Nismo se sretali puno u zadnje vrijeme. Znam da konstantno pratim sva nogometna zbiranja kod nas i u Europi. Od njega je čast učiti. Mišljenje? Samo najbolje! Mislimo jednak, znači bit će to »top suradnja«!

ŠL. Može li se »osovina« Šangulin — Maretic uspješno nastaviti tamo gdje je Matko stao, dakle napraviti novi »bum«?

ŠANGULIN: Šibenik je mlađa momčad. Budućnost je pred njom. Snimiti ću sve za vrijeme turneje po Kini. Sjećam se kada sam došao te 1984. Šibenik je bio predzadnji. Na jesen smo bili lideri, u konačnici drugi. Tada smo zakucali na prvoligaška vrata. Međutim, sprječeni smo »Jugoaferom — Čelik dva«. Bila je to strašna momčad. Sjećam se, Mišketa bi lažnjakom odvukao gomilu igrača

Z. Maretic

na sebe, a Maretic je neumoljivo tresao mrežu. Ako su Matković i Maretic iz ničega napravili čudo, nema razloga da nešto pokvarimo u tom pogledu. Šibenik ima krasnu perspektivu.

MARETIĆ: Uvijek se može potprijeti i pokvariti. Neke ćemo stari sigurno popraviti, iako nam je Matko ostavio malo prostora. Konkretno: održali smo preko 600 treninga, sa preko 9000 sati rada, samo na travnjaku. Bez razgovora, konzultacija i svega ostalog. Sve se u biti svodi na to da Šibenik bude jak i stabilan prvoligaš. Bez straha od ispadanja. To jednom za sva vremena moramo eliminirati iz razmišljanja. Ako napravimo pomak, korak-dva, prema gore, bit će to strašan uspjeh, kojeg Šibenik objektivno zavrđuje.

ŠL. Vodstvo kluba izbor Šangulina za prvog čovjeka struke ocjenjuje punim pogotkom u »srdu«?

ŠANGULIN: Teško je reći jesam li ja u ovom trenutku onaj pravi. Vrijeme će reći sve. No Maretic vidim kao budućeg trenera »Šibenika«.

MARETIĆ: Uprava je reagirala najboljim mogućim potezom u sadašnjoj situaciji. Nastavlja se dakle politika dosadašnjeg nogometnog kontinuiteta.

ŠL. Matković je cijelom Krešimirovom gradu u »krvi«, koliko Šangulinu i Mareticu?

ŠANGULIN: Sjajan trener ne-ma sumnje, pravi nasljednik Tomislava Ivića. Ovo što je napravio u Šibeniku čudesno je... Matković je igrao kod mene u Rijeci. Uzeo sam ga iz Hajduka dok je Ivić bio trener »Šibenika«.

MARETIĆ: He's simple the best! Najbolji je i sve je u njemu. Matko će izluditi cijeli Istanbul i Tursku, jer on drukčije ne zna. Zapamtiti će ga Turci za sva vremena, zajedno s Ivićem.

ŠL. I konačno, Šibenik na proljeće '95?

ŠANGULIN: Ja bih bio presreban da na koncu budemo gdje smo i sada. Da afirmiramo nekoliko novih igrača, stvorimo vlastiti nogometni proizvod.

MARETIĆ: Moja želja glasi: neka »Šibenik« na kraju prvenstva bude peti!

ŠL. Prvak u '95?
ŠANGULIN: Hajduk ima najbolju momčad, Croatia ima ambicije da bude prva i na kraju. Ipak Hajduk!

MARETIĆ: Hajduk, apsolutno!

PRENESENIO IZ „SLOBODNE DALMACIJE“

BURNA PROZIVKA NA ŠUBIĆEVCU

Prozivka na Šubićevcu. Bura zvijždi oko stadiona, a valja stisati i buru u svinčionici. Netom su direktor Milivoj Boranović, pomoćni trener Željko Maretic i liječnik dr. Ante Županović predstavili novog (starog) trenera Ivicu Šangulinu, istupio je kapetan momčadi, sjajni vratar Gojko Mrćela s prijetnjom:

● Nećemo početi s treninzima dok se ne isplate dugovi!

Takav razvoj zbijanja trener Šangulin, očito, nije očekivao, ali se pribrao i pokušao uvjeriti nogometare kako strajk nema smisla. Da se s njim ne postiže ništa, pogotovo prije tako važne i atraktivne turneje, kao što je put u Kini

Štrajk pred Kinu?!

■ Tek što je Igračima predstavljen novi trener Ivica Šangulin, istupio je kapetan Gojko Mrćela riječima: Nećemo početi s treninzima dok se ne isplate dugovi!

nu.

● Netreniranjem nećete početi ništa, samo ćete još više otežati posao klupskom vodstvu na rješavanju finansijskih teškoća. Osim toga, ne bih htio da se osramotimo na turneji po Kini. Tamo se igra dobar nogomet, puno boljeg nego što možete zamisliti. Vodio sam Rijeku svjetsko na turneju u Japan. Bili smo sretni, kad smo u prvoj utakmici izvukli neriješeno. Osim toga, čeka nas specifičan način pripreme — uvjera-vao je Šangulin svoje pulene.

Ono »specifično« podrazumi-

jeva dosad još nevidenu kombinaciju osnovnih treninga, istrčavanje kralja dionica, teretane i rad s lopatom. Jer, na turneju se kreće već 11. siječnja.

Na prozivci nije bilo jedino iskusnoga Anela Karabega, umjetnika njega iz Zagreba te stigao brzjav sprike da se »zbog prometnih teškoća ne može probiti do Šibenika«. Šangulin vjeruje da će, unatoč Mrćelinom prijetnjama, jednako masovanim odazivom kao na prozivci biti i na dogovorenim treninzima. Šibenska proljetna kola su se počela kotrljati. Ivo MIKULIĆIN

FINALE PLAY-OFFA PRIMOŠTENU TITULA

Malonogometni klub Primošten, ponio je titulu prvaka. Prve trogirske lige malog nogometa i stekao pravo sudjelovanja u kvalifikacijama za ulazak u Prvu hrvatsku (malonogometnu) ligu.

U finalnom dvoboju play-offa Primošteni su svladali ekipu »Naselje« iz Trogira rezultatom 5:3. Strijelci za MNK »Primošten« bili su: Goran Jurić, Stipe Belamarčić, Jerica Perkov, Krešimir Milišić i Danijel Furčić. Prvi strijelac lige je Jerica Perkov (MNK Primošten) s 35 golova.

R. TRAVICA

35. MEĐUNARODNI NOVOGODIŠNJI KUP U PODVODNOM RIBOLOVU »JASTOGU« 8. MJESTO

Članovi šibenskog »Jastoga« osvojili su 8. mjesto na 35. međunarodnom novogodišnjem kupu u podvodnom ribolovu, održanom 30. prosinca u Malom Lošinju, u konkurenciji 47 ekipa iz sedam europskih zemalja: Bugarske, Češke, Španjolske, Italije, Slovenije, Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Končno 8. mjesto u poretku 47 ekipa najveći je uspjeh »Jastoga«, u zadnjih 30 godina, koliko Šibencani tradicionalno sudjeluju na ovoj atraktivnoj međunarodnoj športsko-ribolovnoj manifestaciji.

B. ĆUBRIĆ

ODBOJKA

NA PROLJEĆE BITKA ZA PRVU LIGU

Odbojkaši »Šibenika« u posljednjem su kolu jesenskog dijela prvenstva zabilježili pobedu. Oni su u gostima svladali bibinjskog »Gorana« rezultatom 3:1. Domaćini su samo u prva dva seta pružili značajniji otpor koji je nakon tog potpuno slomljen. Šibenski odbojkaši trenutno su na trećem mjestu druge lige skupine jug jer je opuzenski »Domagoj« u zaostaloj utakmici pobijedio Opatiju i zadržao drugu poziciju. Trener Šibenčana Paskval Skelin, zadovoljan je trenutnim učinkom svojih igrača jer ipak njegova momčad najmlađa u ligi. Odbojkašima sada slijedi stanka, a nakon toga naporno proljeće i bitka za ulazak u prvu hrvatsku ligu.

M. KLARIĆ

B. ĆUBRIĆ

OGLASI

ŽUPANIJSKI VREMENOV: SIJEČANJ 1965. GODINE

»Pusto zgarište« Nikole Bašića

Na putu do dosadašnjeg stupnja organiziranosti i borbe spremnosti, JNA je postepeno izgradila svoju organizaciju, svoje oblike unutrašnjeg života i odnosa, svoj sistem obuke i odgadanja, koji najbolje odgovaraju njenom socijalističkom karakteru. U tome ima najpotpuniju podršku svih naših naroda i osjeća posebnu brigu svoga vrhovnog komandanta, maršala Tita, pod čijim se neprekidnim rukovodstvom u minule 23 godine razvile u današnju snažnu i supervenuoružanu silu jugoslavenskih naroda. JNA je od prvih dana svoga postojanja učestvovala, neposredno i posredno, u izgradnji državne zajednice. Narodni karakter Armije i njeno mjesto u našem društву predstavljaju aktivan odnos njenih pripadnika prema cijelokupnom životu naše društvene zajednice. Naznačeno je ulomak iz uvodnika što ga je »Šibenski list« objavljan u tzv. prijelaznom broju za 1965. godinu. Šaljivu čestitku građanima Šibenika uputio je tadašnji stari vanjski suradnik Marin (Nikica Marinović), a prigodom pjesmu tiskao je nadni pjesnik Drago Stuplin.

Privredna rubrika »Šibenskog lista« donosi više zanimljivih priloga. Svojom (tadašnjom, davorom) aktualnošću posebno se ističe anketa u kojoj su na upit o problemima trgovinskih organizacija odgovorili tadašnji rukovodici trgovачkih poduzeća (Jere Bego, Mira Bujas, Jugoslav Junaković, Andrija Bumber i Stjepan Šinko). Članak »Bili su ribari i ostali ribari« djele je novinar Žarko Čelara. U tom napisu J. Čelar u razgovoru s nekolicinom ribara i spušta (koš je bio, primjerice, Jerko Tanfara), govor, zapravo, o teškoćama tog privredovanja. O vrijednosti šuma izuzetno vrijedan članak napisao je Mate Rajčić, tu je skica za portret kuhara na brodu »Promina« itd.

Sire šibensko područje vrsno je zastupljeno u razglašenom broju »Šibenskog lista«. Dopisnik iz Drniša Josip Zagorac izvještava sa sjednice Skupštine općine Drniš — u razne komisije izabrani su Rafael Bukarica, Ante Marčić, Ante Bašić, Jovan Mudrinčić, Ivan Borčić, Ivan Jurčić, Marija Milicević, Milan Peteržnik i Adam Pešić, a uz to su za predsjedatelja i njegovog zamjenika Općinskog vijeća izabrani Mirko Mišković i Boško Lilić, dok su iste funkcije u Vijeću radnih zajednica pripale Gojku Čupiću i Ruži Mojaš. Nalazimo i na vijest o savjetovanju sekretara OOSK u Drnišu — tim skupom rukovodio je sekretar Općinskog komiteta SK Drniš Ivan Jurčić. Marijiv dopisnik iz Knina Andrija Matković

J. VESELIĆ

»ŠOLIĆ«

PRIVATNO POGREBNO PODUZEĆE

Bože Peričića 3, Šibenik

Kompletne pogrebne usluge (osmrtnice, dokumentacija, glazba)

— širok izbor pogrebne opreme

— sveže vijenci i buketi

Sve na jednom mjestu.

Uz kompletne usluge besplatan prijevoz na području Županije Šibenske.

Mogućnost kreditiranja kompletne pogrebne usluge na rok od tri mjeseca.

Kad vam je najteže mi vam stojimo na raspolaganju od 0-24 sata.

Telefoni: 059/34-508, 36-610 od 7 do 19 sati.

Dežurni telefoni za hitne slučajevje: 059/32-010, 33-079.

Iskrena sućut!

ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE

SLOBODNA RADNA MJESTA

»SPEEDEX« s.p.o.

Jurja Šižgorića 5a

ŠIBENIK

PRODAVAČ — 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme
KV prodavač
ROK OGLASA: 11. 1. 1995.

telja na određeno vrijeme
NKV, 12 mjeseci radnog iskustva
ROK OGLASA: 12. 1. 1995.

REPUBLIKA HRVATSKA

ŽUPANIJA ŠIBENSKA

OPĆINA PRIMOŠTEN — OPĆINSKO

POGLAVARSTVO

— PROČELNIK UPRAVOG ODJELA

— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme

VII. st. pravni ili drugog odgovarajućeg usmjerenja.

3 godine radnog iskustva,
položen stručni ispit

ROK OGLASA: 12. 1. 1995.

TDM TRADE s.p.o.

Velebitska 3

ŠIBENIK

— POSLOVNA TAJNICA — 1 izvršitelj na određeno vrijeme — pripravnik
— Viša ekonomска ili srednja ekonom-ska

ROK OGLASA: 11. 1. 1995.

KOPIRNI CENTAR CRO

SRI

E. Kvaternika 11

ŠIBENIK

— GRAFIČAR — 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme

— Srednja škola grafičkog, ekonom-skog ili tehničkog smjera

ROK OGLASA: 11. 1. 1995.

LAVČEVIC d.d. SPLIT

PJ Graditeljstvo ŠIBENIK

Šibenik, Bana Jelačića 19

— GRAĐEVINSKI RADNIK — 2 izvrši-

telja na određeno vrijeme

NKV, 12 mjeseci radnog iskustva

ROK OGLASA: 12. 1. 1995.

OSNOVNA ŠKOLA »VIDICI«

ŠIBENIK

— SPREMAČICA — 2 izvršitelja na određeno vrijeme

ROK OGLASA: 7. 1. 1995.

BARUFFA TRGOVINA

M. Gupca bb, Betina

— OPERATOR — 1 izvršitelj na određeno vrijeme

SSS ekonomskog smjera

— PRODAVAČ — 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme

KV prodavač

ROK OGLASA: 10. 1. 1995.

PODUZEĆE ZA PROIZVODNJU I PROMET VINA, ALKOHOLNIH I BEZALKOHOLNIH PIĆA

59000 ŠIBENIK, Velimira Škorpika broj 2

Žiro-račun 34600-601-1770

KOD SVAKE KUPOVINE TRAŽITE RAČUN - TIME POMAŽETE SEBI I HRVATSKOJ

MINISTARSTVO FINANCIJA

OBAVIJEŠT.

Poduzeće »ČEMPRESI« obavješćuje građane Šibenika da za usluge koje »Čempresi« pružaju sve informacije mogu, osim na Kvarnu, dobiti i u novoj poslovniči u gradu svakog dana osim nedjelje od 7 do 19 sati. Nova poslovniča »Čempresa« je u Riječkoj ulici, iza Činovničke zadruge. Telefon 33-124.

MALI OGLASI

Tel. 35-600

TRAŽIMO sedam pomoćnih radnika i 4 pomoćna radnika za rad u kuhinji, u Beću. Javiti se na telefon 051/335-847 svakim danom od 8 do 12 i od 13 do 17 sati.

PRODAJEM bijele piliće u Vrjevičima. Cijena je povoljna. Javiti se na telefone 84-235 i 78-708.

PRODAJEM »Zastavu 101 Skala 55«, godina proizvodnje 1988. Javiti se na telefon 41-076.

MIJENJAM stan veličine 61 četvorni metar u središtu grada, pogodno za stanovanje i kancelarijski prostor za manji stan do 35 četvornih metara. Telefon 77-804.

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

Dobili kćer: Paško i Smiljana Buric, Dušan i Branka Šegota, Ivica i Gorana Daković, Tome i Snežana Butko, Boris i Danka Lukas, Zlatko i Ivanka Vučenović.

Dobili sina: Borislav i Dragica Antonović, Aljoša i Matea Širko, Žan i Sandra Kožulić, Duško i Mirjana Galić, Dušan i Branka Šegota, Živojko i Ksenija Crnogača.

VJENČANI

Sonja Modun i Armando Livač, Sandra Vuković i Željko Skorić, Vesna Šuperka i Dragan Brazer, Irena Periša i Mirkko Zrnčević, Ana Marija Medić i Tomislav Lambaša.

UMRLI

Toma Petković (90), Antica Budimir (69), Ivan Lukić (69), Oršula Belamarić (89).

FOTO JULIJA

ekspresno izrađuje fotografije za dokumente

Foto »Julija«
Ul. B. Petranovića 6
ŠIBENIK
Tel. 059/34-633

TRADICIONALNA SPORTSKA MANIFESTACIJA U MURTERU	DIO GLAVE	R.V.	LIK ŽABE IZ CRTANOG FILMA, el ...	PTICA GRABLJIVICA, LUMJA	VODENA I MORSKA ŽIVOT.	KUTINA	ZRAK (twd.)
ŽITELJKA OTOKA MURTERA							
PRIMVATI, PRIMITI							
IZBOĆINA KOPNA U MORE		NAŠ OTOK METAR			RADIJUS NAMJERA		
ONAMO				ANCONA			
EAST					ASSOCIATED PRESS		
RADIKAL					KARLOVAC		
KALIJ					KEC ŠKOLARAC		
O.T.		OBILJEŽJE	NAKUPINA	RIBIKA U BIRI MJESTO KRAJ LJUBILJANA			
ČUVAR RIZNICHE							
DUŠIK	GOLE APETIT				AMPER OČEVI		
NAVALA, NAPAD				NOBELIĆ Č			
VODA KOJA TEĆE			URAN				
SASTAV: M.M.				NAJVEĆI KORSKI SISAVAC			

EKOLOŠKI INCIDENT ILI ...?

TKO JE »PROGUTAO« NAFTU?

Kako se moglo dogoditi da preko noći nestane 34, a prema zadnjim podacima 26 tona nafte iz UNPROFOROVIH cisterni? Konkretnog odgovora na to pitanje još uvek nema. Ali, nema niti naftu! Podsjetimo, ekološki incident se dogodio u noći 23. prosinca prošle godine, kada je iz UNPROFORVOG naftnog spremišta kod Bribirskih Mostina u »nepoznato« isteklo, rečeno je najprije 34, a nakon desetak dana, da je riječ o 26 tona nafte. U srijedu, 4. siječnja, održan je, liza dobro zatvorenih vrata, sastanak s general bojnikom Tayyebom, prvim čovjekom UNPROFOR-a za Hrvatsku i njegovim suradniku sa županijskim čelnicima. Sastanak se održao na zahtjev Milivoja Tomića, predstojnika Ureda za odnose s UNPROFOR-om. Kad su novinari, uz suglasnost svih naznačnih, udaljeni sa sastanka — lako im je bilo rečeno da će moći pratiti tijek razgovora — general Tayyeb je izjavio da mu je drago što se o ovom problemu može razgovarati zajednički, te da su na ovaj razgovor došli »unatoč mnogim važnim poslovima u južnom sektoru«(!).

Dan ranije na kontrolnoj točki u Pakovu Selu održan je sastanak, također bez naznoćnosti novinara, zapovjednika kenijskog bataljuna stacioniranog u Kninu, predstavnika Županije i Nacionalnog parka Krka. Rezultati obaju sastanaka, lako je postavljeno i pitanje odštete, jesu da se treba učiniti sve kako bi se zaštitilo prirodu. Plavci su priznali da nisu ništa učinili na tomu. Prema rječima unprofornaca naftna mrlja je na Bribiršnicu primjećena u blizini Ladevaca. Kako unprofornaci, lako

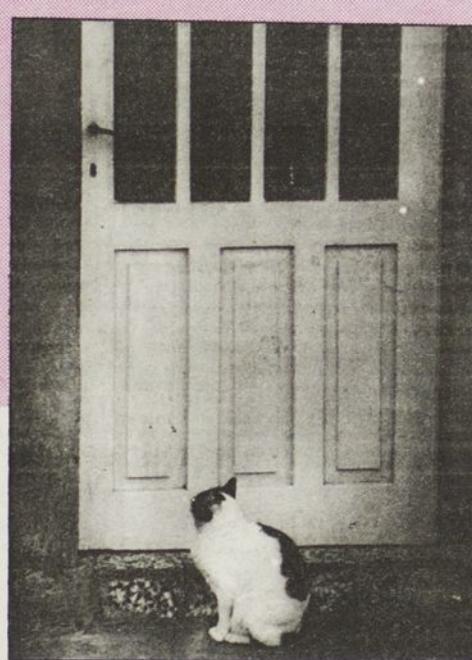
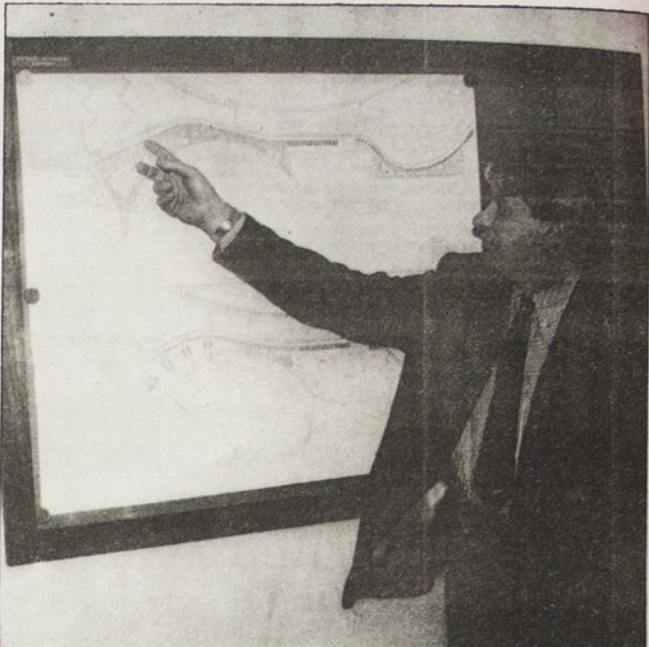
tvrde da imaju svoje stručnjake i da su sposobni sprječiti katastrofu, nemaju — što su priznali na spomenutim sastancima — niti brana, niti pumpa, niti kemikalija, ustupio im je to Nacionalni park Krka. Jedino što neprestano ponavljaju je da im je začao zbog svega što se dogodilo te da će pomoći u saniranju posljedica. Na pitanja o tome da hrvatski stručnjaci izidu na teren i prouče stanje, unprofornici su ili izbjegavali odgovor na to pitanje ili kazivali kako oni imaju svoje stručnjake. Sve u svemu, a to nam je izjavio i šibenski župan, mr. Paško Bubalo, izvješća UNPROFOR-a su kontradiktorna. Kako objasnilo rječi inženjera Paulusa, pripadnika kenijskog bataljuna, koji u svojem izvješću među ostalim kaže da je u roku od osam sati iz spremnika isteklo 30 do 35 tona nafte, a da uz sam rezervoar nema tragova? Nadalje, on u izvješću kaže da je bilo manjih količina nafte u jarku uz cestu, ali da nema dokaza o velikim izljevima (!). Navodno, tamjanj stanovnici su »kupili« naftu. Očito, u svemu je bezbroj nelogičnosti. Srećom do danas nije primjećeno da je naftna mrlja iz Bribiršnice dospijela do Guduće. Otvorenim i nadalje ostaje pitanje gdje je nestalo 34 ili 26 tona nafte? Imajući na umu da se radi o kraškoj konfiguraciji tla, podzemnim rječicama i potocima, nije li ipak previše vremena prošlo a da se posljedice ne bi vidjele? Ili je nafta, kako rekoće jednom zgodom unprofornici, isprala kiša? Upitajmo i to: nije li ju »pojeo« mrak s druge strane »plavacrite? Izgleda da konkretan odgovor »plavaca« nikada neće biti.

K.R.

UREDITI OBALNI POJAS MARATUŠA

Krajem godine, točnije 30. prosinca u Šibeniku je predstavljen Urbanistički projekt obalnog pojasa Brodarice na području Maratuša. Kako tom prilikom rekao dvojica autora, arhitekti Tomislav Kraljina i Šime Zenić, projektom je predviđeno uređenje plaže koja bi postala gradskom, te lučice s oko 140 vezova. U projektu su i ceste, parkirališta, zelene površine te izgradnja ugostiteljsko-sportskih objekata. Cijeli projekt obuhvaća zonu pomorskog dobra i u skladu je s postojećim PUP-om Brodarice. Projekt su prihvatali gradani Brodarice, a njegovu izradu finansiraju Fond za luke i lučice, Županijsko poglavarstvo, te grad Šibenik. Ubrzo bi trebala biti gotova i lokacijska dozvola, a kako je najavljeno, do početka ljeta i većina dogovorenih radova. K.R.

(Snimio: V. POLIĆ)

IMA »BUŽA«, VALA BOGU!

Koliko li je još »ne-pokrpanih« rupa na šibenskim ulicama ostalo?

Ovo je jedna među zadnjima koju su »začepljene« na samome kraju 1994. godine. »Nije teško«, kaže šjor Marko. »Uzmeš lipu mistriju i teke malte i evo!« Samo polako, šjor. Nemojte se umoriti, neka koja ostane i za novu! »Ne boj se, bit će ih«, dovikuje Marko i nastavlja raditi.

Snimio: V. POLIĆ

I JA BIH SE UDOMILA

Kako riješiti stambeni problem nije samo životno pitanje ljudi, već — čini se — i četveronožnih krvnica. Prva zahvaljenja i jaka bura uzbunjile su i njih. Po pogledu ovog četveronožnog ljubimca rješenje tog pitanja je na pomolu. Uz dobru poznatu pjesmu »Marija, otvori vrata«, poželimo mu puno sreće u udomljavanju. K.R.

Snimio: V. POLIĆ

FOTO ŽURNAL

**INFORMATIVNI
CENTAR
ŠIBENIK**

OSNIVAC:
Županijska skupština Županije Šibenske
IZDAVAČ:
Novinsko-izdavačka i radijsko-difuzna organizacija Informativni centar

V.d. upravitelja Informativnog centra: Stjepan BARANOVIĆ

Ureduje redakcijski kolegij,

Duro BEĆIR, Katarina RUDAN, Ivan BURIĆ, Branimir PERIŠA, fotoreporter Vilson POLIĆ

Odgovorni urednik »Šibenskog lista«, Ivan BURIĆ

Uredništvo: Ulica Božidar Petračića 3, Šibenik
TELEFONI: centrala, 35-510, direktor 33-999, studio i režija Radio-Šibenika 36-999

i 39-666, računovodstvo 33-227. Telefaks: 35-600

PRETPLATA na list: za tri mjeseca 18, za šest mjeseci 36, za godinu dana 72 kune. Za inozemstvo dvostruko. Žiro račun: 36400-603-976 kod ZAP Šibenik

Rješenjem Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske broj 532-03-1/92-01.

Šibenski list - oslobođen je osnovnog poreza na promet

OGLASI: 1 cm/1 stupac 2 DEM u protuvrijednosti kune na dan fakturiranja. Mali oglasi, obavijesti građana i posebne usluge regulirani su posebnim cjenikom

TISAK: »Slobodna Dalmacija - Novine« d.d. Split, Hrvatske mornarice 4